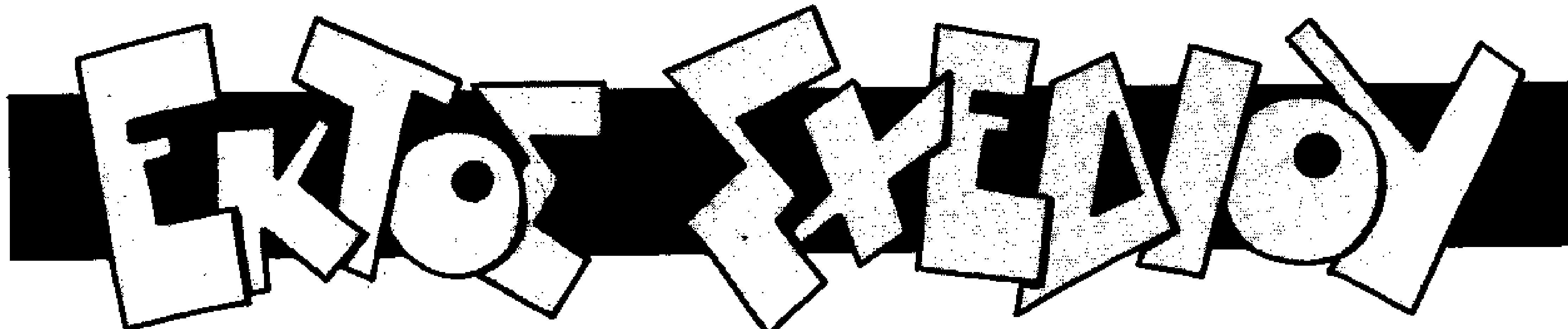

VTÉPU

ΕΛΛΗΝΙΚΟ
POK

Η ΠΙΟ ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΠΑΡΕΑ
ΣΑΣ ΠΡΟΣΚΑΛΕΙ

ΣΚΙΑΘΟΥ 39 ΚΑΤΩ ΠΑΤΗΣΙΑ

ΡΕΝΑ ΚΟΥΜΙΩΤΗ
ΠΕΤΡΟΣ ΜΗΛΑΣ

ΧΑΡΗΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ
ΕΥΑ ΓΡΗΓΟΡΑΚΗ

Ο ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΗΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΦΕΡΜΗΣ
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ
ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΤΣΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΕΙΜΕΝΑ
ΝΙΚΟΣ ΒΕΛΕΤΑΚΟΣ

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ
ΤΑΣΙΑ ΒΕΡΡΑ

ΚΑΙ ΟΙ ΤΣΕΧΟΙ
CURSANDI

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
ΦΑΙΔΩΝ ΛΙΟΝΟΥΔΑΚΗΣ

ΦΙΛΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ
ΚΑΙ ΣΤΟ ΜΕΝΟΥ ΤΟ ΚΡΑΣΙ ΔΩΡΕΑΝ
ΓΙΑ ΧΟΡΟΥΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΕΙΣ: ΤΗΛ. 2010.397

Γραφείο Έκδοσης
Σόλωνος 85 - Αθήνα 106 79

ΤΗΛ. 3629.569

Έκδότης

Σωτήρης Νικολαόπουλος

Υπεύθυνος Σύνταξης

Σπέλιος Ελληνιστών

Σ' αυτό το τάχος συνεργάστηκαν

Νίκος Παπαδάκης

Χρήστος Βακαλόπουλος

Γιώργος Τζαρρός

Νίκος Σαββάτης

Σπέλιος Κούλογλου

Μάρκος Μυράτος

Γιάννης Τζαρρός

Δημήτρης Δημητράκας

Πάνος Δημάκης

Γιάννα Κλειάστου

Εκκονογράφημα

Γιάννης Καλαϊτζής

Δημόσιες σχέσεις

Πάνος Δημάκης

Ιδιωτηρία

Π. Δημάκης και Σια Ε.Ε.

Νομική Σύμβουλος

Βάσω Διαμαντοπούλου

Καλλιτεχνική Επιφύλευση

Ανδρέας Κιλιμάντζος

Ηλίας Ταμπακάκης

Θεσσαλονίκη

Νίκος Θεοδωράκης

Τσιμισκή-Π. Μελά 15

Τηλ. 265.708

Φωτοστογγισθείσα

Lexikon

Διάδοτοι 26

Τηλ. 3639.387

Εκτύπωση

Μ. Κωνσταντινίδης

Μαρίνου Αντώνη 53

Τηλ. 9711.877

Ατελίες

Αφοί ΤΖΗΦΑ

Σόλωνος 52

Τηλ. 3636.497

Βιβλιοθεσία

Δ. Δάλαρης & Σια Ε.Ε.

Διονύσου 1, Ν. Λιόσια

Τηλ. 5752.673

Τεύχος 12, Νοέμβρης '86

Τιμή δρχ. 200

Το σχέδιο του εξώφυλλου
είναι του Ηλία Ταμπακάκη

ΕΥΤΥΧΕΣ ΓΕΓΟΝΟΣ

Το γεγονός είναι ότι το Ντέφι 12 είναι το πρώτο μηνιάτικο. Αυτό λέγεται «ευτυχές γεγονός».

Οι λόγοι που μας «διευκόλυναν» στο να αποφασίσουμε την ταχτική πια έκδοση του περιοδικού είναι πολλοί και διάφοροι. Ο πιο βασικός είναι ότι νοιώθουμε ότι εμείς όπως και οι αναγνώστες μας, όχι μόνο από την Ελλάδα, αλλά και από την Αυστραλία, τη Γερμανία, ακόμα και την Φινλανδία, ότι το ελληνικό τραγούδι έχει ανάγκη από την έντυπη φωνή του, τη μοναδική έντυπη φωνή του. Τα δε θέματα του ελληνικού τραγουδιού είναι εξαιρετικά πολυάριθμα και πλούσια, σε βαθμό που μια αραιή έκδοση δεν μπορεί να τα καλύψει. Με την μηνιάτικη έκδοση έχουμε τη δυνατότητα να προβάλλουμε πιο συστηματικά το λαϊκό τραγούδι, αλλά και να μην αγνοούμε άλλες τάσεις της ελληνικής μουσικής. Ήρωτο λοιπόν, αφιέρωμα στο λεγόμενο «ελληνικό ροκ», με μια για πρώτη φορά λεπτομερειακή καταγραφή όλων των σχετικών δίσκων της 20ετίας. Το αφιέρωμα αυτό είναι η αρχή μιας ευρύτερης διερεύνησης που πραγματοποιεί το Ντέφι στο χώρο του ροκ.

Ανοιχτός παραμένει και ο φάκελλος «Ραδιόφωνο» με απόψεις των Θ. Χαλάτση και Χ. Βακαλόπουλου που διατυπώθηκαν με αφορμή την σχετική έρευνα μας (τεύχος 11). Δυστυχώς, οι δηλώσεις του υφυπουργού Πολιτισμού Γ. Παπανδρέου για την ελεύθερη ραδιοφωνία μας δρήγκαν στο τυπογραφείο.

Ανοιχτό όμως παραμένει για το Ντέφι και κάθε ζήτημα που έχει σχέση με την μουσική, και τον πολιτισμό.

Ο ξενητεμένος Έλληνας (Πάλης), η ασφυξία που έρχεται στους ευαίσθητους ανθρώπους με την επιτυχία (Παπαδόπουλος), τα ναρκωτικά (Πανέλλα) και βέβαια το δημοτικό τραγούδι (Μουντάκης), μαζί με την παρουσίαση της ζωντανής σκηνής των νυχτερινών μαγαζιών, των συναυλιών και του δίσκου.

Οι συνεργάτες μας, παληοί και καινούργιοι, εύχονται καλή μηνιάτικη επαφή μαζί σας. Κι εμείς!

Ντέφι

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΣΧΟΛΙΑ	2
ΑΦΙΕΡΩΜΑ	
Το Ελληνικό Ροκ και οι Επιρροές του	10
Εισαγωγή στην Ελληνική «Ροκ» Δισκογραφία	18
Ελληνική «Ροκ» Δισκογραφία	20
Η Μαφία είναι υπέρ της απαγόρευσης	30
Ο Μάρκο Πανέλα μιλάει στο Στέλιο Κούλογλου	
Jim Palis. «Ένας «Αμερικάνος» στην Ελλάδα	34
Εικονογράφημα του Γιάννη Καλαϊτζή	42
Τώρα που τους πετροβολάω με τα κομμάτια μου	45
Συνέντευξη με τον Βασίλη Παπαδόπουλο	
Κώστας Μουντάκης. Ο Μεγάλος Λυράρης	49
Χρήστος Βακαλόπουλος: Το ραδιόφωνο Ενώνει	56
Θεόδωρος Χαλάτσης: Να προσεγγίσουμε το Αντικείμενο	60
ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΚΙ ΟΛΑ Τ' ΆΛΛΑ	
Τραγούδι και 'Άλλα	65
Μαγαζιά	69
Βίντεο	71
Δισκογραφία	73
Δισκοχριτική	77

ΔΙΣΚΟΙ - LYRA - ΤΑΙΝΙΕΣ

ΟΙ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

«Αυτόγραφο»

Λ. ΚΟΚΟΤΟΣ-Φ. ΛΑΔΗΣ

«Το ποτάμι»

Τραγ. Ε. Τσαγκαράκη
Κ. Λεοντίδης & η Σ. Μπέλου

ΠΑΝΟΣ ΓΑΒΑΛΑΣ

«Μια ανάσα»

Συμμετέχει η Ria Kourti

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Ζωντανή
Περιπέτεια

«Ζωντανή περιπέτεια»
Ζωντανή ηχογράφηση από
το θέατρο Λυκαβηττού

ΝΙΚΟΣ ΜΑΜΑΓΚΑΚΗΣ

Η ΕΛΕΝΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ
ΠΑΛΛΕΣ ΤΗ "ΝΕΑ ΕΚΔΡΟΜΗ"
ΠΙΑ ΣΩΜΑ ΚΙΣΑΜ ΤΟΥ
ΝΙΚΟΥ ΜΑΜΑΓΚΑΚΗ

ΟΙΚΟΙ ΝΕΑ ΒΕΝΕΤΙΑΝΑΣ ΣΑΒΙΝΑ ΓΙΑΝΝΗΣ

Η ΓΛΥΚΕΡΙΑ ΣΤΟ ΛΥΚΑΒΗΤΤΟ

ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ

«Μέσω νεφών»

ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΣΠΑΝΟΥΔΑΚΗΣ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗ

«Στους ανήσυχους δρόμους»

Θ. ΔΕΡΒΕΝΙΩΤΗΣ
Ν. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ

ΜΙΜΗΣ ΠΛΕΣΣΑΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ

Μουσική συνάντηση 2

Τραγ. Γ. Δημητράς
Π. Ξενάκη. Κλεοπάτρα
Α. Ζαφειρόπουλος

ΙΣΙΔΩΡΑ ΣΙΔΕΡΗ

«Ερωτικές κόντρες»

Γ. ΜΟΥΦΛΟΥΖΕΛΗΣ

«Εγώ είμ' εδώ»

Τραγ. Θ. Παπαδόπουλος
Συμμετέχει η Ε. Αρβανιτάκη

ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΚΟΡΔΙΛΗΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΣΠΑΝΟΥΔΑΚΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΟΥΓΑΝΕΛΗΣ

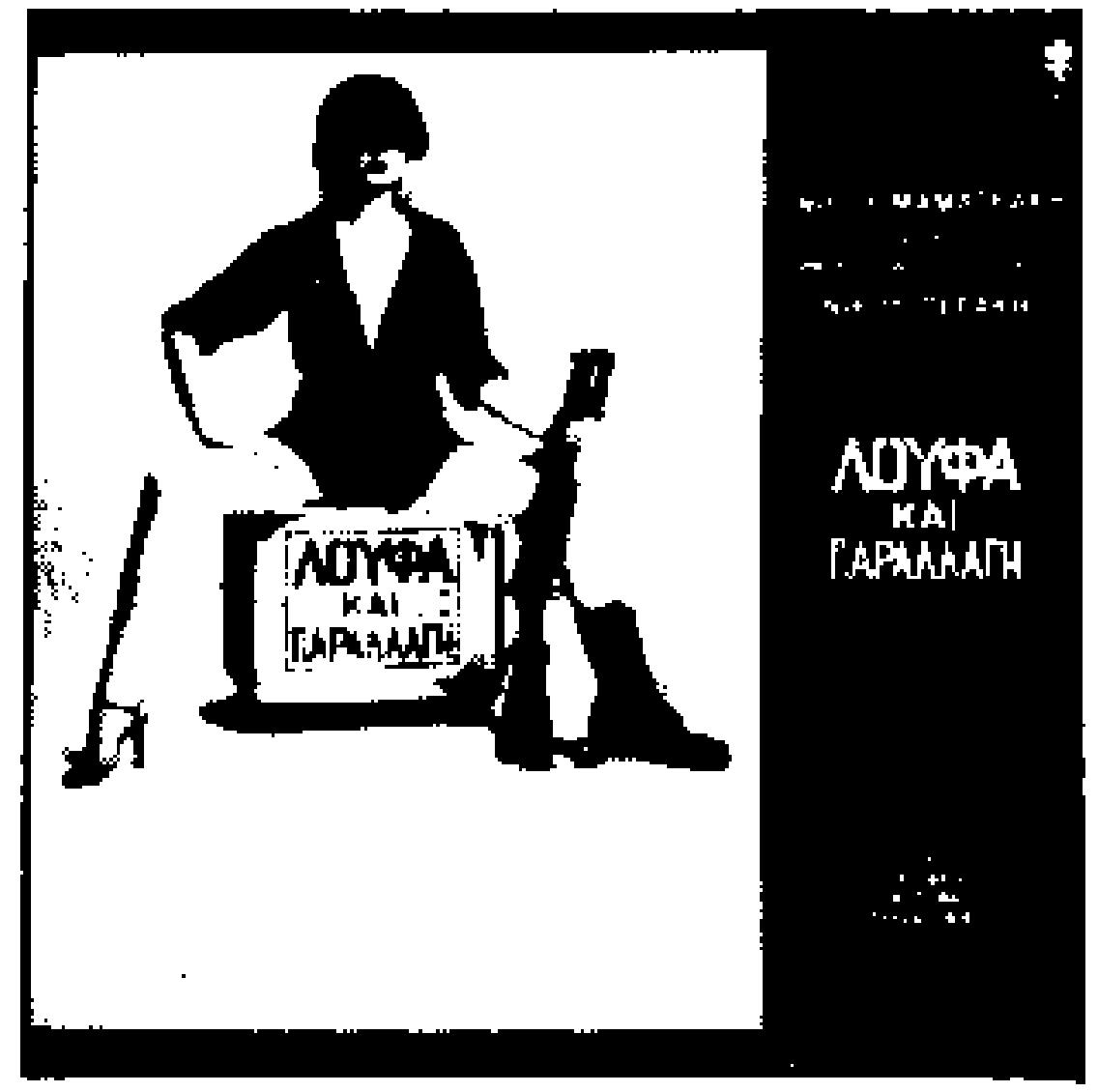
Τι κούραση να ξεκουράζεσαι!

«Πέτρινα χρόνια»

«Σουζέ»

ΝΙΚΟΣ ΜΑΜΑΓΚΑΚΗΣ

«Λούφα & Παραλλαγή»

ΕΛΕΝΑ ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΗ

«Καληνύχτα σε λατρεύω»

ΟΜΟΡΦΗ ΝΥΧΤΑ

ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΥ 1 & ΑΓ. ΓΛΥΚΕΡΙΑΣ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΜΗΤΡΟΠΑΝΟΣ

ΧΡΙΣΤΙΑΝΑ

ΛΑΚΗΣ
ΧΑΛΚΙΑΣ

ΡΙΤΑ
ΜΑΝΙΑΔΗ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΝΕΖΕΡΙΤΗΣ

ΠΑΝΤΕΛΗΣ
ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΡΟΥΛΑ
ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ

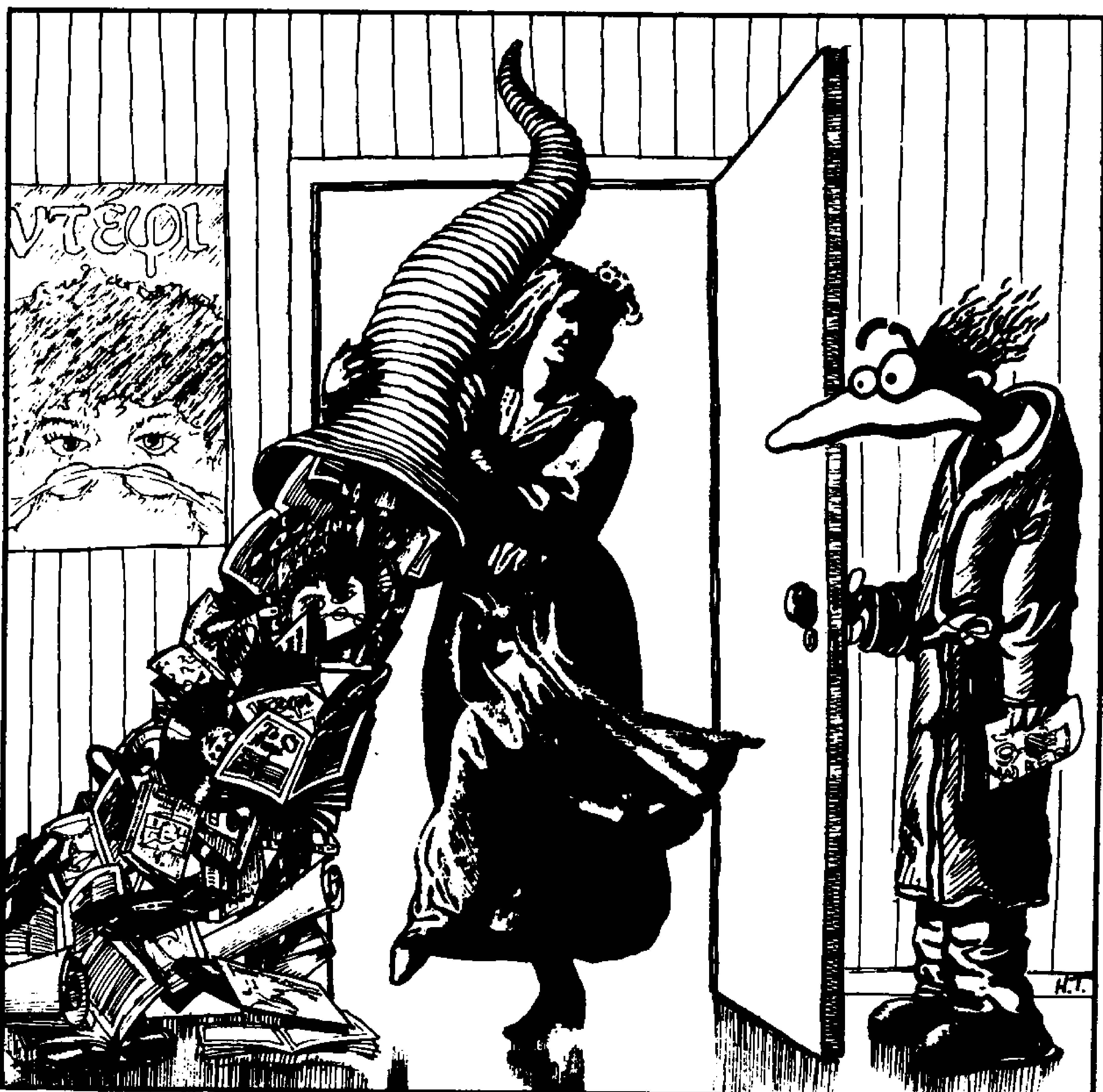
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΝΕΣΤΩΡ ΔΑΝΑΣ

2 ΘΑΥΜΑΣΙΕΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΓΙΑ ΧΟΡΟΥΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΕΙΣ. ΤΗΛ. 2913.901

ΝΤΕΦΙ

Το περιοδικό γιά το τραγούδι

και δίσκους και συναυλίες και σινεμά και βιβλία και βίντεο
και τηλεόραση και χιλιάδες άλλα ελληνικά θέματα

ΠΟΙΟΣ ΣΤΗ ΧΑΡΗ ΣΟΥ! ΑΝ ΓΡΑΦΤΕΙΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗΣ ΣΤΟ ΝΤΕΦΙ ΟΧΙ ΜΟΝΟ
ΘΑ ΣΟΥ ΈΡΧΕΤΑΙ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟ ΠΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΆΛΛΑ ΚΑΙ ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΕΙΣ:

15%

ΕΚΠΤΩΣΗ
ΣΤΟ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΝΤΕΦΙ

15%

ΕΚΠΤΩΣΗ
ΣΤΑ
ΜΟΥΣΙΚΑ
ΒΙΒΛΙΑ

15%

ΕΚΠΤΩΣΗ
ΣΤΟΥΣ
ΔΙΣΚΟΥΣ &
ΚΑΣΣΕΤΕΣ

20%

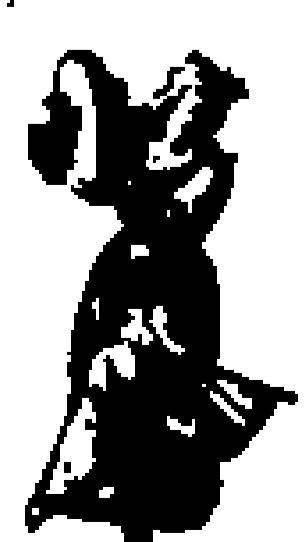
ΕΚΠΤΩΣΗ
ΣΤΑ
ΒΙΒΛΙΑ
ΝΤΕΦΙ

ΝΑΙ ΘΕΛΩ ΝΑ ΓΙΝΩ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗΣ ΣΤΟ ΝΤΕΦΙ ΓΙΑ ΕΝΑ ΧΡΟΝΟ
ΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΣ ΤΟ ΑΣΤΕΙΟ ΠΟΣΟ ΤΩΝ 2.040 δρχ. (ΑΝΤΙ ΚΑΝΟΝΙΚΟΥ 2.400)
ΗΠΑ 36\$, ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ 48\$ Αυστ. ΕΥΡΩΠΗ 14\$ Αγγλίας.

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ: Π. ΔΗΜΑΚΗΣ • ΣΟΛΩΝΟΣ 85 • Τηλ. 3629569 • ΑΘΗΝΑ

ΟΝΟΜΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΤΗΛ.

Τ.Κ.

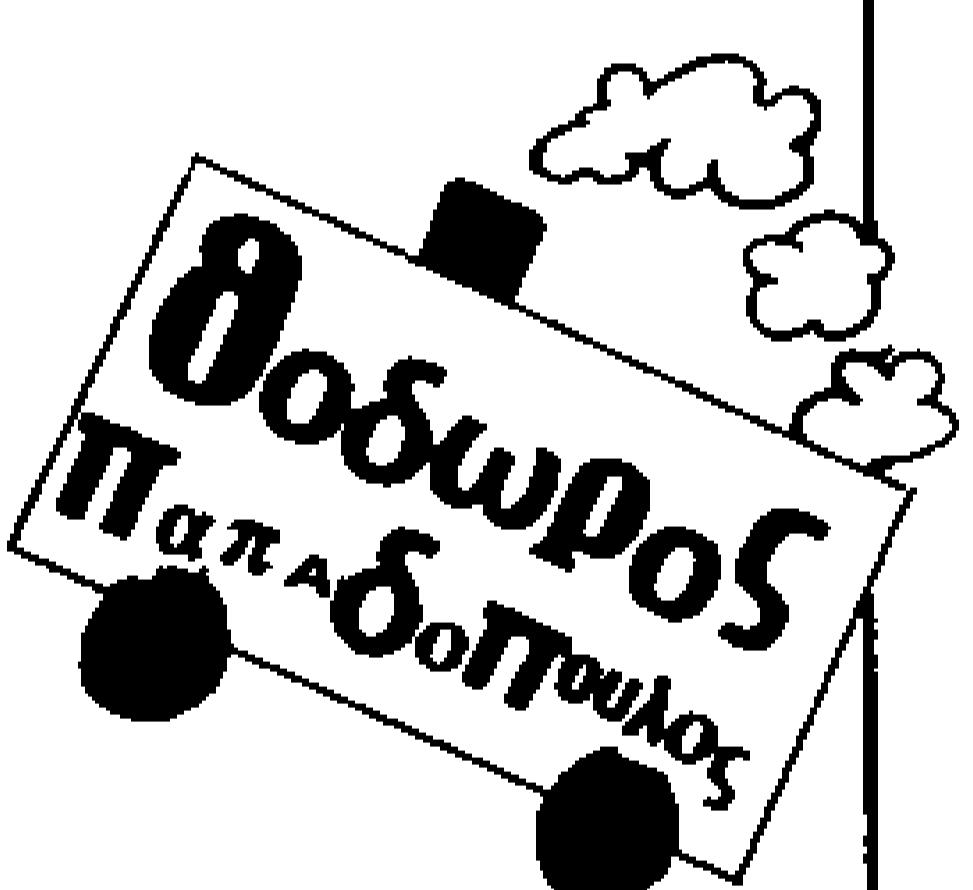
ΝΤΕΦΙ

ΣΟΛΩΝΟΣ 85 ΑΘΗΝΑ 106 79

Κούδειμοδος...

Αγα Πιόμαστε

Και οι τρεις

Γιώργος
ΣΤΑΥΡΟΥΝΑΣ

ΕΥΑ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Τοσακαλωφ 13

τηλ 3618339

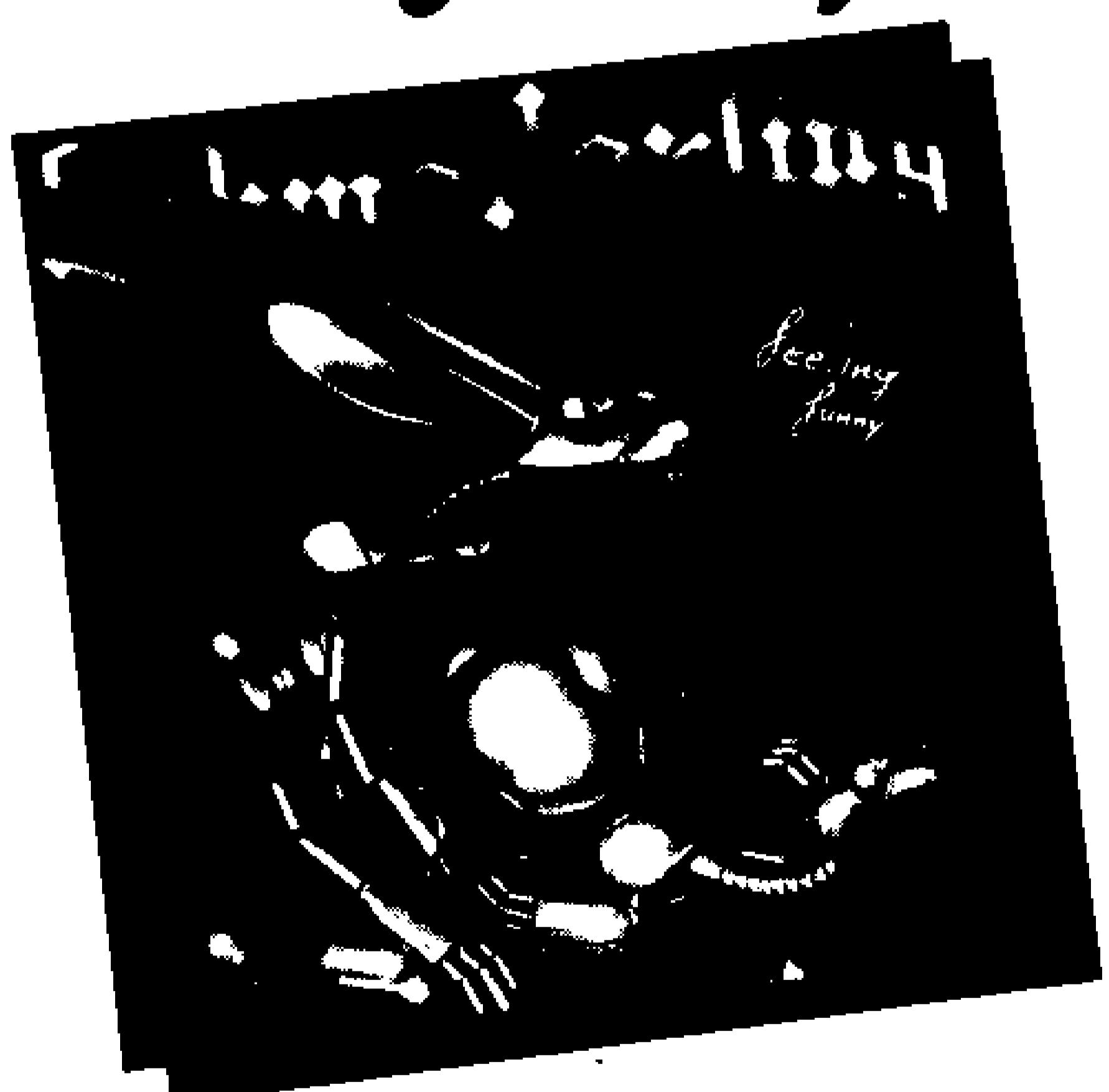
ΤΟΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟ
ΣΤΟΥΣ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥΣ

ΘΕΑΤΡΟ
Του Χρήστου Βακαλόπουλου

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΒΑΣΙΛΗ
Του Σταύρου Τσιώλη

Δυο ώριμες στιγμές
του ελληνικού κινηματογράφου

SCHMETTERLING
Felling Funny

Αλέξης Παπαλάμπρου (κίμπορντς-τραγούδι)
Λάκης Ντελιογλάννης (κιθάρες-φωνητικά)
Γιώργος Αρχοντάκης (μπάσο)
Δημήτρης Δημητράκας (τύμπανα-τραγούδι)

MIA 100% ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ

Για παραγγελίες: τηλ. 6825.262

"σεργάτης"

ΕΝΑ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΟ ΜΑΓАЗΙ
ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΕΣ

ΛΑΪΚΑ
ΡΕΜΠΕΤΙΚΑ
ΕΝΤΕΧΝΑ ΛΑΪΚΑ
και ΝΗΣΙΩΤΙΚΑ
ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΑΙΘΟΥΣΑ ΓΙΑ ΧΟΡΟΥΣ
ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΕΙΣ ΚΛ.Π.

ΠΑΤΗΣΙΩΝ 134. Τηλ. 8840.919 - 8210.739

ΑΝΑΤΟΛΗ

ΦΑΓΗΤΟ! ΧΟΡΟΣ! ΚΕΦΙ! ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗ!

ΛΑΪΚΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ

η αιθουσα κλιματιζεται

παναγη τσαλβαρη 111

καλλιθεα

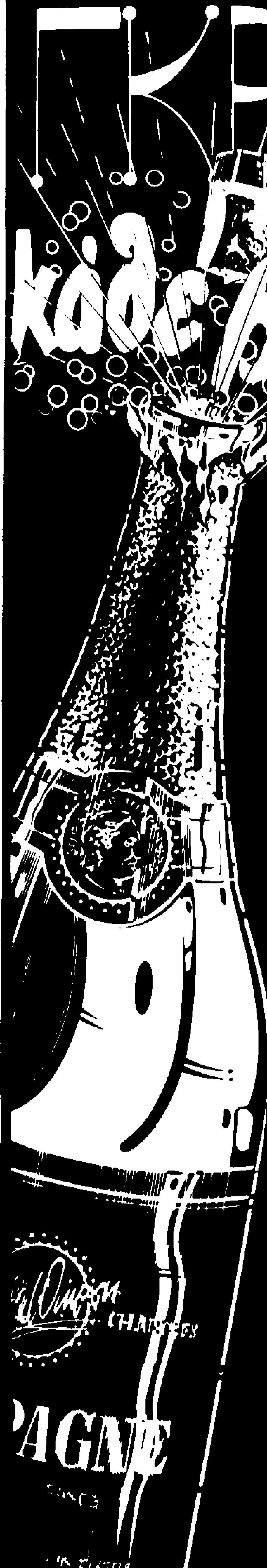
9598215

ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΑΙΩΝ 22 ☎ 88 32 391-2

κάθε ημέρας πάρτυ!!!

ΦΑΤΜΕ

ΚΡΙΣΤΗ ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΙΛΑΛΑΣ

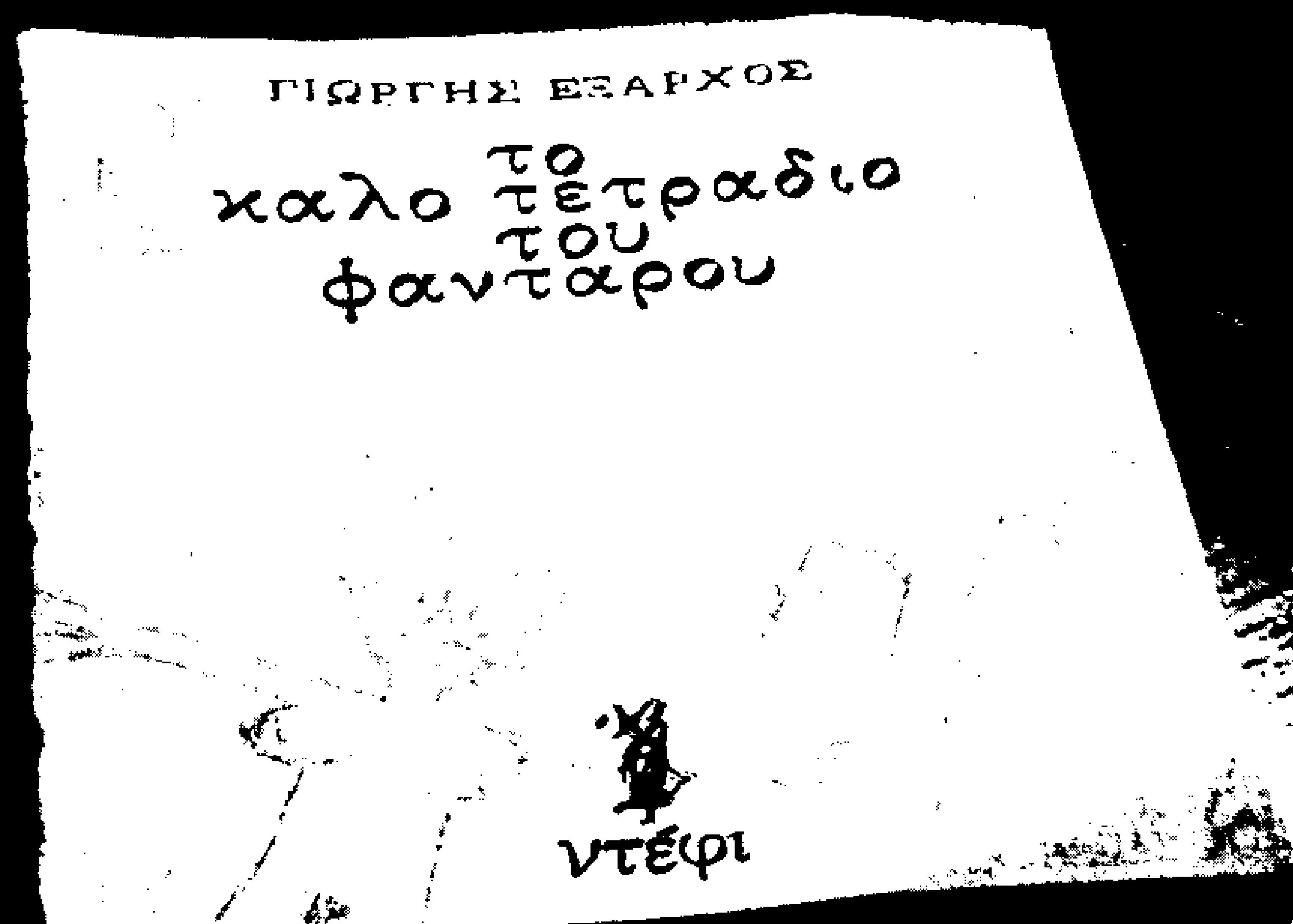
To
VTÉPFI
ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ
MONO
ENA ΩΡΑΙΟ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

...

...

ΕΧΕΙ
ΚΑΙ
ΩΡΑΙΑ
ΒΙΒΛΙΑ
!

JIM PALIS

Ενας “Αμερικανός” στην Ελλάδα

34

... και όλα αυτά από μια χώρα τόσο μικρή... μου είπε ο Jim Palis πίνοντας ούζο στη Δεξαμενή και άφησε να φανεί όλος ο εντυπωσιασμός του μπροστά σ' αυτό που ανακαλύπτει εδώ και λίγα χρόνια σ' αυτή τη χώρα που... είναι μόλις μισή από τη Νέα Υόρκη...

Εκατομμύρια πατριωτάκια μας σ' όλο τον κόσμο βρίσκονται σήμερα αποκομένα απ' τον τόπο μας και χάνονται, ιδιαίτερα στις Ηνωμένες Πολιτείες με την τρομαχτική αφομοιωτική τους δύναμη. Τα γερόντια που μιλάνε ακόμα ελληνικά λιγοστεύουν. Και τα μαθήματα των ελληνικών που οργανώνει η εκκλησία δεν είναι ελκυστικά.

Η σχέση με τον τόπο είναι μια κλωστίτσα που λεπταίνει, ένας παπούς, ένα γράμμα απ' τα ξαδέρφια, ένα τραγούδι βυθισμένο βαθιά στο υποσυνείδητο... Ωστόσο οι πιο τυχεροί κάνουν ένα ταξίδι στην Ελλάδα και η σχέση δυναμώνει και μερικοί έρχονται και ξανάρχονται.

Ο Δημήτρης Πάλης βρέθηκε ένα βράδυ στο «Χάραμα» και ακούγοντας τον Τσιτσάνη ένιωσε ότι ανήκει σε μια πελώρια μικρή χώρα και ως διά μαγείας, οι παληοί 78άρηδες στα μπαούλα των παπούδων στο Rochester άρχισαν να ακτινοβολούν. Και σαν μαγικά λυχνάρια να του αποκαλύπτουν εικόνες από την ατέλειωτη περιπέτεια του ελληνισμού σε ξένους τόπους.

Πες μου πώς ξεκίνησες ν' ακούς ρεμπέτικα;

Αυτή τη μουσική βασικά δεν την ήξερα καθόλου. Άρχισα να τη μαθαίνω από συγγενείς και φίλους όταν ήρθα να μείνω για μερικούς μήνες εδώ στην Ελλάδα. Μέσα σ' όλα έμαθα και τα ρεμπέτικα, που τ' άκουσα για πρώτη φορά μια βραδιά που πήγαμε με την ξαδέλφη μου και κάτι φίλους της στον Τσιτσάνη. Όταν φύγαμε από κεί, αυτή η μουσική γύριζε συνέχεια μεσ' το μαλό μου και σκέφτηκα ότι κάπου την ξέρω... Την είχα γνωρίσει κάπου, παλιά... Και πριν φύγω απ' την Ελλάδα, ένας γνωστός, καθώς ακούγαμε ρεμπέτικα, μου είπε ότι στην Αμερική είχαν ηχογραφηθεί πολλά ρεμπέτικα τραγούδια, παλιά. Κι έτσι μούδωσε αυτή την ιδέα. Και όταν γύρισα στην Αμερική πήγα στο υπόγειο του σπιτιού μας, είδα ότι είχαμε κάτι δίσκους, τους άνοιξα και ήταν πολύ παλιοί, 78 στροφών. Ήταν κάπου 30 δίσκοι, οι 20 με ελληνικά τραγούδια και οι 10 με τούρκικα. Απ' τα ελληνικά τα περισσότερα ήταν ρεμπέτικα. Και κατάλαβα τότε, όταν τάβαλα και τάπαιξα, ότι τάχα ακούσει όταν ήμουνα μικρός, και ότι είχα μεγαλώσει μ' αυτά χωρίς να το ξέρω.

Τούρκικα γιατί είχατε;

Αυτούς τους δίσκους τους είχε δώσει ο πατέρας μου από έναν ελληνο-βούλγαρο που ζούσε σε μια κοντινή πόλη. Κι όταν είχε πάει ο πατέρας μου στην Αμερική να σπουδάσει, λίγο πριν πεθάνει αυτός, του είχε αφήσει τους δίσκους. Φαίνεται ότι ήξερε και τούρκικα και γι' αυτό είχε και τους τούρκικους δίσκους. Ανάμεσα στους τούρκικους δίσκους ήταν και κανα-δύο τσιφτετέλια χωρίς λόγια, που όταν τ' άκουσα μου φάνηκε σαν να είχαν ηχογραφηθεί σήμερα στην Ελλάδα κι όχι πριν 40-50 χρόνια στην Τουρκία. Δεν ξεχώριζες αν ήταν τούρκικα ή ελληνικά. Και θυμάμαι ότι μούκανε εντύπωση όταν τάκουσα. Μετά πήγα στη γιαγιά μου, που είχε άλλους 20-30 δίσκους, μετά στη θεία μου που είχε άλλους 10, κάτι πολύ παλιά, ανάμεσα σ' αυτά τη «Ελενίτσα» και τη «Μανταλένα». Τη «Μανταλένα» την είχα ακούσει εδώ απ' την Αλεξίου κι όταν βρήκα το δίσκο κατάλαβα ότι ήταν ένα πρωτότυπο γιατί είχε ηχογραφηθεί πριν από το 1925 στην Αμερική από τη Μαρίκα Παπαγκίκη. Κι έτσι ήταν πραγματικά πολύ όμορφο για μένα. Άρχισα λοιπόν να διαβάζω και να φάχνω να βρω ανθρώπους που ήξεραν γι' αυτή τη μουσική. Βρήκα έναν αμερικανό που ασχολείται μ' αυτή τη μουσική, στην Ουάσιγκτον. Αυτός λοιπόν, μου είπε ότι οι πρώτες ηχογραφήσεις έγιναν στην Αμερική γύρω στο 1906. Ήταν μια σειρά που έβγαλε τότε η αμερικανική COLUMBIA.

Αυτός είναις Αμερικάνος;

Ναι. Και ασχολείται γενικά με τη παραδοσιακή μουσική, αλλά περισσότερο με την ελληνική, την τούρκικη και της Μέσης Ανατολής. Ήξερε για τους ανθρώπους που έγραψαν μουσική στην Αμερική και γι' αυτούς που ήταν στην Ελλάδα, ήξερε δηλαδή και το Βαμβακάρη και τους άλλους. Αυτός συνεργάζεται με το SMITHSONIAN INSTITUTE και ετοιμάζει τώρα μια δισκογραφία με όλους τους ελληνικούς δίσκους που βγήκαν στην Αμερική. Ψάχνει να βρει καταλόγους από τις εταιρίες που έβγαζαν ελληνικούς δίσκους, αλλά και από ανεξάρτητες εταιρίες

35

της Νέας Υόρκης και του Σικάγου, παραγωγής 1940-50. Απ' ότι εγώ τουλάχιστον είδα, είναι λίγοι αυτοί που ασχολούνται με την ελληνική μουσική στην Αμερική. Είναι κι ένας ελληνο-αμερικανός μουσικολόγος απ' τη Νέα Υόρκη που ασχολείται μ' αυτά, ο Richard Spotswood.

Κι εσύ συνέχισες την έρευνά σου, πηγαίνοντας σε Έλληνες και ζητώντας δίσκους;

Ναι, αυτό έκανα. Ο παππούς μου πήγε στην Αμερική το 1901. Ήταν ήταν 11 χρονών.

Απ' την Ελλάδα έφυγε;

Ναι, απ' τη Λακωνία. Από ένα χωριό έξω απ' τη Μονεμβασιά. Τον έστειλαν σε δύο αδέλφια πούχε στην Αμερική. Μεγάλωσε σε κάτι χωριά που είναι στο νομό της Νέας Υόρκης, κοντά στα σύνορα της Πενσυλβανίας. Το κάθε χωριό είχε 2 με 3 χιλιάδες κατοίκους. Πήγα με τον πατέρα μου και το θείο σ' αυτά τα χωριά, και βρήκαμε τρία άτομα, που ο καθένας ήταν πάνω από 85 χρονών, και είχαν μεγαλώσει μαζί με τον παπού μου. Μέσα σ' αυτά τα τρία σπίτια βρήκα πάνω από 180 δίσκους. Ο ένας μάλιστα είχε τους δίσκους μέσα σε μεταλλικά κουτιά για να μη σπάσουν, ταχτοποιημένους στη σειρά, και τον κάθε δίσκο τυλιγμένο σε χαρτιά. Μας είπε ότι έτσι τάχτοποιήσει η γυναίκα του και ότι εδώ και είκοσι χρόνια που είχε πεθάνει, δεν μπορούσε να βάλει δίσκο.

Σου τους έδωσε;

Ναι, τους δανείστηκα για να τους γράψω, γιατί τα παιδιά του μεγάλωσαν μ' αυτούς τους δίσκους. Μας έλεγε ότι όταν έκαναν γλέντια οι Έλληνες εκεί, ήταν κάπου 10 οικογένειες, για να κρατήσουν την ελληνική παράδοση, έβαζαν κι άκουγαν αυτούς τους δίσκους. Οι περισσότεροι είναι με δημοτικά τραγούδια, αλλά έχει και ρεμπέτικα και ελαφρά. Κι έτσι αυτά τα παιδιά, που είναι τώρα

40-45 χρονών μεγάλωσαν μ' αυτούς τους δίσκους. Κι έστω κι αν δεν τ' ακούνε σήμερα, θέλουν να τους κρατήσουν.

Επειδή λοιπόν επρόκειτο να τους γράψω, έμαθα ότι πρέπει να πλυθούν μ' ένα ειδικό σαπούνι. Μετά έμαθα ότι επειδή οι χαρακίες τους είναι δέκα με δεκαπέντε φορές πιο φαρδιές από τους σημερινούς δίσκους, χρειάζονται ειδικές βελόνες, που είναι πολύ πιο φαρδιές απ' τις σημερινές. Φτιάχνει ένας στην Αγγλία, όπου του έγραψα και έχω πάρει πια αυτές τις ειδικές βελόνες. Μετά υπάρχουν ειδικά μηχανήματα που μειώνουν τον ήχο απ' τις γραντζουνιές και τον ψίθυρο, ώστε ακούγονται πιο καθαρά απ' ό, τι αν τους παίζεις σε κοινά πικ-απ. Κι έτσι, άρχισα να φάγω να βρω ανθρώπους που ήξεραν απ' αυτά τα τεχνήκα. Επίσης πήγα στην Εθνική Βιβλιοθήκη και βρήκα κα-

36

“...Κι όλα αυτά από μια χώρα που είναι τόσο μικρή...”

ταλόγους του 1919, 1931, 1943 των ελληνικών δίσκων που είχαν βγάλει οι εταιρίες COLUMBIA και RCA VICTOR. Κι επειδή όλοι αυτοί οι δίσκοι είχαν κωδικούς, βρίσκοντας δίσκους ξέρω ποια χρονολογία είχαν βγει και ποιοι λείπουν.

Μπορείς να υπολογίζεις περίπου πόσοι ελληνικοί δίσκοι έχουν βγει στην Αμερική;

Όχι, αλλά έχω διαβάσει ότι πρέπει να είναι χιλιάδες.

Αυτοί οι δίσκοι είναι αμερικάνικης εγγραφής, ή τους πήραν από όως και τους πήγαν στην Αμερική;

Και τα δύο. Απ' αυτούς που έχω εγώ, θάλεγα ότι είναι μισοί-μισοί. Ή ένα 60% είναι ηχογραφημένοι εκεί. Τα άλλα είναι ηχογραφημένα εδώ στην Ελλάδα, και τάχουν «χτυπήσει» εκεί στην Αμερική. Απ' ό, τι έχω βρει ως τώρα εγώ, οι πρώτοι Έλληνες που έγραψαν μουσική στην Αμερική, ήταν η χυρία Κούλα, που είχε κάνει και δική της εταιρία την PANHELLENIAN, μετά ήταν η Μαρίκα Ηαπαγκίκα, που είχε βγάλει πάρα πολλά, τα περισσότερα ρεμπέτικα, αλλά και δημοτικά. Μετά ήταν ένας Σωτήρης Στασινόπουλος. Εκείνος έγραφε μόνο δημοτικά τραγούδια. Όλα αυτά χτυπημένα πριν από το 1930 στην Αμερική. Μετά είναι τα Σμυρνέικα, με τη Ρίτα Αμπατζή και τη Ρόζα Εσκενάζου, που μάλλον τα περισσότερα ηχογραφήθηκαν εδώ στην Ελλάδα και χτυπήθηκαν στην Αμερική. Επίσης υπήρχε ένας Τέτος Δημητριάδης που δούλευε για την RCA VICTOR στην Αμερική, κι απ' ό, τι άκουστα έκαστε δυο χρόνια εδώ στην Ελλάδα και μάζευε διάφορα τραγούδια. Μετά πήγε στην Αμερική και τα χτύπησε για τη VICTOR και μετά για την ORTHOPHONIC και μετά έφτιαξε δική του εταιρία, τη STAN-

DARD. Νομίζω όμως ότι τα πιο πολλά ήταν τραγούδια ηχογραφημένα στην Ελλάδα κι αυτός τύπωσε τους δίσκους εκεί. Ένα 5% είναι χτυπημένα εδώ στην Ελλάδα. Τα είχαν κάνει εισαγωγή. Άλλα οι περισσότεροι χτυπήθηκαν εκεί.

Ελπίζω να μιλήσω πάλι μ' αυτόν στην Ουάσιγκτον που βγάζει αυτή τη δισκογραφία, γιατί βασικά χρησιμοποιεί κομπιούτερς που έχει το SMITHSONIAN και κάθε φορά που βρίσκει ένα δίσκο ή έναν κατάλογο, τα ταξινομεί κατά αριθμό, εταιρία και κατά χρονολογία. Αυτός λέει ότι σε κανα-δυο-τρία χρόνια θα την έχει τελειώσει και θα την εκδόσει. Έτσι, αν έχεις μπροστά σου τον κατάλογο μπορείς να βρεις και ποιοι τραγουδούσαν και τι έχει βγει. Ένα από τα πράγματα που μου φάνηκαν κάπως περίεργα είναι ότι δυο-τρεις τραγουδιστές, που τραγουδούσαν ελληνικά, έχουν δίσκους και στα τούρκικα. Ένας Αχιλλέας Πούλος που είχε βγάλει ένα τραγούδι το «Ουσάκ Μανέ». (Είναι στο δίσκο Ρεμπέτικο Τραγούδι). Έχω βρει ένα δίσκο του που τραγουδάει τούρκικα. Και η χυρία Κούλα επίσης έχει βγάλει δίσκους που τραγουδάει τούρκικα.

Μου έλεγε κάποιος που έφαχνε να βρει παλιούς καταλόγους και ήξερε τον Τέτο Δημητριάδη, ότι όταν ο Δημητριάδης πέθανε, το κτίριο που είχε τα γραφεία του στη Νέα Υόρκη κατεδαφίστηκε και μαζί πετάχτηκαν και όλα τα χαρτιά του καθώς και πεντακόσιες μήτρες δίσκων. Αυτά όλα χάθηκαν με την κατεδάφιση και δεν βρέθηκε κανένας να τα σώσει.

Αισθάνομαι ότι σ' εντυπωσιάζει όλο και περισσότερο η Ελλάδα μ' αυτά που ανακαλύπτεις.

Κι αν σκεφτείς πόσο μικρή είναι η Ελλάδα. Τώρα ζω στο νομό της Νέας Υόρκης που είναι δυο φορές πιο μεγάλος απ' την Ελλάδα. Και λες τώρα, τι έχει βγάλει η Ελλάδα, έχει βγάλει τα ρεμπέτικα, δημοτικά, απ' τη Σμύρνη, μετά έχεις πιο καινούργια, τα λαϊκά, νέο χύμα... Δηλαδή, είναι τόσα και τόσα... Η βυζαντινή μουσική πάλι... Κι όλα αυτά από μια χώρα που είναι τόσο μικρή. Δεν πρέπει να χαθεί αυτή η παράδοση. Μ' όλα αυτά τα ξένα τώρα, αν οι Έλληνες δεν ακούνε τίποτ' άλλο, η παράδοση θα χαθεί. Μ' αυτά που μεγαλώνεις μπορείς και δημιουργείς.

Κι όταν ακούς τον αμανέ, καταλαβαίνεις ότι είναι κάτι τελείως διαφορετικό. Το ξεχωρίζεις και χωρίς ν' ακούς τα λόγια. Βλέπεις ότι η τεχνοτροπία της φωνής και της μουσικής είναι διαφορετική. Μπορείς να το ξεχωρίσεις ότι το ένα είναι ελληνικό και το άλλο τούρκικο.

Πιστεύεις ότι υπάρχουν πολλοί Έλληνες κάποιας ηλικίας στην Αμερική που έχουν δίσκους;

Ναι. Σχεδόν όλοι οι γέροι, από 65 και πάνω, που είχα μιλήσει μαζί τους είχαν δίσκους. Κι απ' ό, τι έχω διαβάσει, στις δεκαετίες του '20 και του '30 πουλιόντουσαν πολλοί ελληνικοί δίσκοι, γιατί το κάθε σπίτι σχεδόν είχε γραμμόφωνο και τους άκουγαν γιατί έτσι είχαν μια επαφή με την Ελλάδα. Το ταξίδι στην Ελλάδα ήταν κάτι πολύ δύσκολο, επειδή το πλοίο έκανε δρομάδες και δρομάδες για να φτάσει. Κι έτσι η επαφή τους με την Ελλάδα ήταν νομίζω με τους δίσκους. Οι πιο νέοι, δηλαδή εκείνοι που

είναι 30-40 χρονών δεν έχουν απ' αυτούς τους δίσκους. Οι νεώτεροι έχουν δίσκους ελληνικής εγγραφής. Αλλά δίσκους 78 στροφών έχουν εκείνοι που πρωτοήρθαν στην Αμερική, οι πολύ γέροι. Κι οι περισσότεροι απ' αυτούς τους δίσκους είναι με δημοτικά. Νομίζω ότι τα δημοτικά τα χρησιμοποιούσαν σε χορούς. Και μετά για τη δική τους διασκέδαση είχαν τα ρεμπέτικα.

Είναι σε καλή κατάσταση αυτοί οι δίσκοι;

Έχω βρει μερικούς που είναι σχεδόν άθικτοι, είναι άλλοι που είναι πάρα πολύ παιγμένοι. Αυτοί οι περισσότεροι είναι με δημοτικά, (συρτά, καλαματιανά κ.α.) Βλέπεις, στα γλέντια τα έβαζαν ξανά και ξανά, γι' αυτό είναι πολύ φθαρμένα.

Ο πιο παλιός δίσκος που έχω βρει είναι ένας της COLUMBIA. Απ' τη μια μεριά τραγουδάει ένας Τσανάκας...

Της αμερικάνικης COLUMBIA, έτσι;

Ναι, της αμερικάνικης. Απ' την πίσω πλευρά είναι το τραγούδι με τίτλο «Είπ' ο Λευτέρης». Πιστέψω ότι θάναι του Λευτέρη Μελεμενλή. Απ' ό,τι έχω ακούσει αυτοί τραγουδούσαν στη Σμύρνη. Ηάντως είναι δίσκος σαφώς χτυπημένος στην Αμερική και γράφει επάνω ότι η πρώτη πατέντα είναι 1901-1906. Πράγμα που σημαίνει ότι ο δίσκος έγινε εκείνη την εποχή.

'Όταν όμως, γράφει «πατέντα» τι εννοεί; Είναι πατέντα για το τραγούδι, ή πατέντα για το δίσκο;

Ίσως είναι για τον τρόπο που χρησιμοποιήθηκε για να δηγει ο δίσκος.

Μάλλον. Θέλει προσοχή δηλαδή στις ημερομηνίες που γράφτηκε ένα τραγούδι.

Ναι, συμφωνώ. Γιατί δεν ξέρεις πότε ακριβώς γράφτηκε.

Θα μπορούσε δηλαδή, αυτό το τραγούδι νάναι του 1920 και να λέει «πατέντα 1901».

Ναι, θα μπορούσε να είναι έτσι. Αλλά στο συγκεκριμένο δίσκο είχε τυπωμένες ημερομηνίες από το 1901 μέχρι το 1906 και από κάτω έγραφε «Κρατάμε τα δικαιώματα κάθε μελλοντικής ευρεσιτεχνίας».

Οπότε θα πρέπει να έγινε η εκτύπωση κοντά σ' αυτές τις ημερομηνίες γιατί τότε σχεδόν κάθε χρόνο άλλαζε η τεχνολογία.

Βέβαια. Πάντως είναι «ακούστικ ρέκορντ», που σημαίνει ότι έγινε πριν από το 1925 γιατί μετά το 1925 η τεχνολογία ήταν ηλεκτρονική. Μέχρι το 1925 ήταν από χωνί κατευθείαν σε κερί. Από το 1925 και μετά οι δίσκοι της COLUMBIA έγραφαν επάνω "electric process". Αυτό φαίνεται και από την αλλαγή στα νούμερα της πατέντας. Δεν έχω μπορέσει ακόμα να τα βρω, αλλά θα πρέπει να υπάρχουν στοιχεία γι' αυτό το σύστημα, ώστε να μπορεί κανένας με το νούμερο της πατέντας να συγκρίνει την τεχνολογία με τη χρονολογία.

Τελευταία έχω βελτιώσει και τις γνώσεις μου σε τεχνικά ζητήματα. Έχω ένα μηχάνημα που μ' αυτό μπορείς να φτιάξεις διάφορες καμπύλες, και να μην έχεις καθόλου καμπύλες. Γράφω λοιπόν αυτούς τους δίσκους χωρίς καθόλου καμπύλες και μετά, ανάλογα με την εταιρία και τη χρονολογία, βάζω τις κατάλληλες καμπύλες κι έτσι

μπορώ σε κάθε τραγούδι που γράφω να έχω την κατάλληλη equalization.

Και βλέπεις όταν χειρίζεσαι το μηχάνημα ότι η φωνή γίνεται πιο βαρειά, ότι οι ψηλές συχνότητες κάπως κόβονται και δεν χάνεται τόσο η φωνή.

Από πού αρχίζει μια ενταία καμπύλη, απ' το '52;

Συνήθως απ' το 55 και μετά. Κι έτσι βρήκα αυτό το μηχάνημα, που το έχει φτιάξει κάποιος απ' τη Νέα Υόρκη πριν ένα χρόνο, που ασχολείται με παλιούς δίσκους. Ήθελα να τα γράψω χωρίς να τα επηρεάζω καθόλου. Έμαθα ότι σ' αυτούς τους δίσκους ο ήχος φτάνει μέχρι 6 χιλιάδες hertz κι από κει και πάνω δεν έχει μουσική, γιατί τότε δεν είχαν την τεχνολογία να γράφουν σε πιο ψηλές συχνότητες. Κι έτσι πήρα ένα parametric equalizer (παραμετρικός ισοσταθμιστής), που ήταν αρχετά ακριβός, για

37

“...Ένα μηχάνημα καθαρίζει το δίσκο με τρεις τρόπους...”

να μπορώ να παίρνω μπάντες από διάφορες συχνότητες, ν' αλλάζω την κεντρική συχνότητα, ανάλογα με το πόσο φαρδιά είναι η μπάντα και μετά ή να το δυναμώσω ή να το κόψω. Κι έτσι μ' αυτό τον τρόπο μπορώ να ξέρω μέχρι ποια συχνότητα γράφτηκε η μουσική και μετά από κει και πάνω να τα κόψω. Έτσι ένα «γρατζούνισμα» που υπάρχει στις ψηλές συχνότητες μπορώ να το διαγράψω τελείως, να μην ακούγεται καθόλου.

Όλα αυτά τα μηχανήματα για να τα πάρω μου στοίχησαν περίπου 2.000 δολλάρια. Κι αυτά τα βρήκα όσο μπορούσα πιο φτηνά από διάφορες πόλεις. Έχει βγει εδώ και τέσσερα-πέντε χρόνια ένα μηχάνημα που στοιχίζει περίπου 2.500 δολλάρια, που καθαρίζει το δίσκο με τρεις διαφορετικούς τρόπους. Ο ένας τρόπος είναι ότι συγκρίνει σε κλάσμα δευτερολέπτου το ένα τοίχωμα με το άλλο. Κι όταν έχει θόρυβο στο ένα τοίχωμα και όχι στο άλλο, το σύνει απ' τη μια μεριά. Το συγκρίνει συνέχεια δηλαδή, γιατί αυτά δεν ήταν στέρεο, ήταν μονοφωνικά κι έτσι δεν πειράζει από πιο τοίχωμα παίρνεις τον ήχο. Ο δεύτερος τρόπος λέγεται click and pop remover, όταν δηλαδή με ηλεκτρονικό τρόπο εντοπίσει ότι υπάρχει γρατζουνιά, ένα «μπουπ» μεγάλο, το αφαιρεί τελείως και μετά παίρνει το μέσο όρο απ' τον ήχο πριν και μετά και καλύπτει το κενό. Ο τρίτος τρόπος λέγεται gating system, αυτό είναι κατά κάποιο τρόπο σαν το equalizer κι όταν δεν υπάρχει καθόλου γραμμένος ήχος κόβει κάθε χρόνο. Μόλις αρχίσει να δηγαίνει η μουσική, επειδή θα σκεπάσει το θόρυβο το μηχάνημα αυτό αφήνει τη μουσική να περάσει, κι όταν δεν υπάρχει μουσική κλείνει πάλι και αφαιρεί τον θόρυβο που υπάρχει στα μεσοδιαστήματα. Αυτό το μηχάνημα έχει

αγοραστεί μόνο από μεγάλες εταιρίες δίσκων, ραδιοφωνικούς σταθμούς, πανεπιστήμια και κατά σύμπτωση το φτιάχνουν 150 χιλιόμετρα από κει που μένω.

Μήπως θρήξες στην Αθήνα 2 τέτοιους δίσκους που επιμελήθηκε το Κέντρο Έρευνας και Μελέτης του Ρεμπέτικου Τραγουδιού και που κυκλοφόρησαν από την CBS όταν ήταν παραγωγός εκεί ο Στέλιος Ελληνιάδης;

Τους θρήξα. Το Ρεμπέτικο Τραγούδι 1 και 2. Και ένα ακόμα που βγήκε πιο πριν. Τα Πρώτα Ρεμπέτικα. Έψαξα όλα τα μαγαζιά τότε στην Αθήνα, όπου άλλοι τα θυμόντουσαν, άλλοι δεν τα θυμόντουσαν. Και τελικά σ' ένα κατάστημα δίσκων θρήξα τον τελευταίο.

Τα 'χε καταργήσει η CBS!

Εγώ έχω σκοπό να συνεχίσω την έρευνα για να μη χαθούν αυτά.

“...Ο Έλληνας είναι
ζωντανός από
πολλές απόψεις...”

Το τραγούδι είναι μεγάλο κομμάτι της ζωής του Έλληνα.

Αυτό είδα όταν ήρθα στην Ελλάδα. Ο Έλληνας είναι ζωντανός από πολλές απόψεις. Και υπάρχουν τόσοι χοροί. Πήγα να κάνω διακοπές στην Κάρπαθο. Κι ανέβηκα σ' ένα χωριό. Εκεί είδα ότι έχουν ένα χορό που είναι μόνο εκείνου του χωριού. Είναι περίπου σαν μαντινάδες, αλλά ξεχωρίζει λίγο τη λύρα απ' την κρητική. Και να φανταστείς ότι τα νησιά είναι δίπλα. Κι όμως δεν υπάρχει διαφορά μόνο από νησί σε νησί, αλλά και από χωριό σε χωριό. Ο πλούτος είναι τρομαχτικός.

Οι Έλληνες που ζουν τώρα στην Αμερική ακούνε ελληνική μουσική;

Ναι, ακούνε.

Μόνο οι πιο μεγάλοι, ή και οι νέοι;

Και οι νέοι ακούνε, συνήθως όταν γίνονται εκδηλώσεις που διοργανώνει η Εκκλησία, ή και στα πανεπιστήμια, αν υπάρχουν Έλληνες φοιτητές ή ελληνοαμερικάνοι. Συνήθως ακούνε δημοτικά, αλλά τώρα τελευταία και λαϊκά, καθώς και Θοδωράκη-Χατζιδάκι.

Κι όταν λες λαϊκά, τι εννοείς; Καζαντζίδη, ας πούμε;

Ναι, ακούνε και Καζαντζίδη. Μάλιστα ο αδελφός μου όταν ήταν μικρός άκουγε τα θαριά λαϊκά και ξέρει τραγούδια του Καζαντζίδη, της Φωτεινής Μαυράκη... Αργότερα, αγάπησε τα νησιώτικα και κυνηγούσε τραγούδια της Κονιτοπούλου, της Καραμπεσίνη...

Τώρα γίνονται γλέντια;

Γίνονται και συνήθως διοργανώνονται από την Εκκλησία. Γιατί η κοινωνική ζωή είναι συγχεντρωμένη γύρω από την Εκκλησία, τουλάχιστον στα χωριά και τις μικρές

πόλεις. Αυτοί οι χοροί, ή τα γλέντια, γίνονται όπως είπα από την Εκκλησία και συνήθως σε χώρους της Εκκλησίας.

Εκεί ακούνε κυρίως δημοτικά;

Ναι, κυρίως δημοτικά. Τα γνωστά καλαματιανά, τσάμικα, συρτά. Και φυσικά εξαρτάται από ποιο μέρος της Ελλάδας είχαν έρθει οι Έλληνες. Οι Έλληνες που είναι στην πόλη που μένω εγώ, το Rochester, ήρθαν στην Αμερική σε δύο κύματα. Το πρώτο, ήρθε γύρω στα 1900 κι ήταν από τη Λακωνία. Το δεύτερο, ήρθε στις δεκαετίες '50-'60, κυρίως του '60. Αυτοί ήταν απ' τα χωριά γύρω απ' τη Φλώρινα. Αυτοί έχουν διάφορους τοπικούς χορούς. Κι οι σύλλογοι απ' τα χωριά κάνουν χορούς. Και φέρνουν κανέναν από κει που παίζει κλαρίνο. Και δεν παίζουν μόνο τα γνωστά τσάμικα και καλαματιανά, αλλά και τους τοπικούς χορούς.

Φέρνουν μουσικούς απ' την Ελλάδα;

Έχει γίνει και αυτό.

Στην πόλη πού μένεις;

Ναι, αλλά τώρα έχουμε δυο γχρουπ από νέους Έλληνες, 25-30 χρονών, που έχουν μάθει μπουζούκι και κιθάρα και παίζουν σε τέτοιες εκδηλώσεις. Παίζουν αυτά τα δημοτικά και μετά πιο καινούργια ελαφρο-λαϊκά, όπως «Μαρία με τα Κίτρινα» κ.λ.π.

Ρεμπέτικα δεν παίζουν καθόλου;

Όχι. Ρεμπέτικα ακούω μόνο από κάτι φίλους μου που μένουν στην ίδια πόλη και έχουν τελειώσει εδώ πανεπιστήμιο και ο ένας ξέρει μπαγλαμά κι ο άλλος κιθάρα. Και κάπου-κάπου μαζευόμαστε μερικοί φίλοι και τ' ακούμε. Άλλα φυσικά σε σπίτια και είμαστε λίγα άτομα.

Οι παλιοί αμερικάνικοι δίσκοι λένε πολύ πιο πολλά από τα τραγούδια που περιέχουνε.

Και αξίζει νομίζω να μαθευτούν κι εδώ αλλά και κει, γιατί είναι μια ιστορία που δεν έχει γραφτεί βασικά. Μέσα σ' αυτούς τους δίσκους θρήξα και Καραγκιόζη. Απ' τον Καραγκιόζη μπορείς να πληροφορηθείς — με χιούμορ μάλιστα — κάποια χαρακτηριστικά των Ελλήνων μεταναστών. Και απ' ότι είδα στους καταλόγους της COLUMBIA είναι από τους πρώτους που βγήκανε. Ήθελα να δρω ποιοι είναι οι πρώτοι δίσκοι που έβγαλαν οι Έλληνες στην Αμερική και μέσα στους πρώτους δίσκους ήταν κι αυτοί με τον Καραγκιόζη. Γύρω δηλαδή στα 1910. Ο ένας δίσκος είναι «Ο Καραγκιόζης στο Καστιγκάρι» και «Καστιγκάρι» είναι το CASTLE GARDENS, το μέρος δηλαδή απ' όπου δραίνανε οι μετανάστες στην Αμερική. Αυτοί οι δίσκοι έχουν και κοινωνιολογικό ενδιαφέρον γιατί σου λένε κάτι για τη ζωή του Έλληνα στην Αμερική.

Για πες μου τώρα, οι Έλληνες στην Αμερική πώς αντιμετωπίζουν το γεγονός ότι εσύ πας και τα σκαλίζεις και τα ζητάς αυτά;

Νομίζω ότι ανακαλύπτουν ότι είχαν ένα πλούτο που δεν τον είχαν καταλάβει. Οι γέροι ευχαριστούνται βέβαια, γιατί κάποιος τώρα δείχνει ενδιαφέρον για τα τραγούδια που τα μάζεψεν και τα κράταγεν στα χέρια τους για πενήντα-εξήντα χρόνια. Τα παιδιά τους στην αρχή είναι περίεργα, μετά όμως καταλαβαίνουν ότι μεγάλωσαν μ' αυ-

τή τη μουσική και θέλουν τώρα να την κρατήσουν. Μου λένε ότι μπορώ να τα πάρω και να τα γράφω αλλά να τους τα επιστρέψω γιατί θέλουν να τα ακούνε κι αυτοί. Κι έτσι αυτό που κάνω είναι να γράφω μια κασέτα, γι' αυτούς, έτσι όπως τα γράφω εγώ, για να μπορούν να τ' ακούνε χωρίς να φθείρουν τους δίσκους.

Και τους δίνω έναν κατάλογο των δίσκων που παίρνω, μέχρι να τους επιστρέψω. Και ελπίζω μια μέρα να μπορέσω να κρατήσω και τους δίσκους ή ίσως να δοθούν σε κανένα Κέντρο Νεοελληνικών Σπουδών, γιατί υπάρχουν δυο-τρία πανεπιστήμια που έχουν τέτοια κέντρα. Και θα μπορούσαν μέσα στο αρχείο τους να βάλουν και τους δίσκους.

Οι γιοι των Ελλήνων της Αμερικής, ξέρουν ελληνικά;

Καταλαβαίνουν. Άλλα οι πιο πολλοί τα μιλάνε σπασμένα και με πολλές αγγλικές λέξεις μέσα. Και νομίζω ότι αρχίζουν να γνωρίζουν τα ελληνικά πιο πολύ και θέλουν πια να τα μάθουν καλύτερα όταν έρθουν εδώ. Γιατί εκεί πέρα δεν τα χρησιμοποιούν καθόλου παρά μόνο αν είναι να μιλήσουν με καμμιά γιαγιά που δεν έχει μάθει αγγλικά. Στο σχολείο δεν υπάρχει λόγος να τα χρησιμοποιήσουν. Κι έτσι μιλάνε μόνο μεσ' στο σπίτι τις καθημερινές κουβέντες αν είναι να μιλήσουν με συγγενείς. Και περισσότερο ακούνε, παρά μιλάνε. Κι έτσι καταλαβαίνουν άλλα δεν πολυμιλάνε. 'Όταν ήρθα εδώ κατάλαβα ότι πολλοί νομίζουν ότι εκεί είμαστε 'Ελληνες, αλλά δεν είμαστε. Δεν είμαστε βέβαια και τελείως αμερικάνοι, αλλά δεν είμαστε 'Ελληνες. Κι όταν ήρθα εδώ το κατάλαβα αυτό. Είδα πως ζουν οι 'Ελληνες. Κι όταν έχεις μεγαλώσει σ' έναν άλλο τόπο, μπορεί να κρατάς τα έθιμα και τη γλώσσα κι όλα αυτά, αλλά πάντως όταν δεν έχεις μεγαλώσει σε μια χώρα δεν μπορείς να πεις ότι είσαι από κει.'

'Ένας φίλος μου που μένει στη Νέα Υόρκη, μου έλεγε, εκεί που μένει αυτός τουλάχιστον, ότι υπάρχει σήμερα ένα ενδιαφέρον απ' τα παιδιά της δεύτερης και της τρίτης γενιάς, που δεν ξέρουν ελληνικά, ή ξέρουν πολύ λίγα, να μάθουν τη γλώσσα και γενικά να μάθουν για την Ελλάδα.

Νομίζω, ότι σε σύγκριση με άλλους λαούς, γενικά ο 'Ελληνας στην Αμερική έχει μια περηφάνεια. Λένε, «είμαι 'Ελληνας». Και το λένε ακόμα. Οι άλλοι λαοί πολλές φορές δεν το λένε. Δεν έχουν καμμιά περηφάνεια, ή αισθάνονται μειονεκτικοί γιατί κατάγονται απ' την τάδε χώρα. Ο 'Ελληνας νομίζω ότι γενικά στην Αμερική έχει καλή φήμη, κι έτσι δεν αισθάνεται άσχημα. Κι αυτό νομίζω δοθάει να κρατηθεί η γλώσσα κι έτσι θέλουν να μάθουν για την Ελλάδα, για την ιστορία της και την παράδοσή τους.

Δε μου λες, από κει που μένεις εσύ, ας πούμε, οι πιο πολλοί έχουν έρθει στην Ελλάδα;

Ναι, έχουν έρθει. Μπορεί νάρχονται μια φορά στα πέντε-δέκα χρόνια, αλλά έρχονται και πάνε και στα χωριά τους. Και βρίσκουν συγγενείς. Και τη θέλουν αυτή την επαφή. Εγώ δεν ενδιαφέρθηκα πολύ για την Ελλάδα παρά αφότου πρωτοπάτησα εδώ πέρα. 'Ημουν 11 χρονών κι ήρθα για δύο μήνες τότε, ένα καλοκαίρι. Γνώρισα τη γιαγιά

και τον παπού, συγγενείς, τον τόπο, τα αρχαία, ανέβηκα στην Ακρόπολη κι είδα ότι υπάρχει ένας πλούτος εδώ, μια ιστορία, που η Αμερική δεν την έχει. Αυτό το σπίτι ας πούμε, είναι παμπάλαιο, ήταν χτισμένο το 1860. Εκεί τα γκρεμίζουν για να βάλουν κάτι καινούργιο. Και δεν μπορεί εκεί να σ' αγγίξει η ιστορία όπως μπορεί εδώ. Και δεν υπάρχει παράδοση όπως έχει εδώ.

Εκεί που μένεις υπάρχει κάποια κίνηση ή κάποια δραστηριότητα που φέρνει τους 'Ελληνες σ' επαφή με την Ελλάδα;

Το ένα που ξέρω ότι η εκεί Αρχιεπισκοπή έχει μια κατασκήνωση στο Βαρθολομείο, κοντά στην Κυλήνη. Και φέρνουν 400 με 500 παιδιά κάθε χρόνο. Τους κάνουν μαθήματα στα ελληνικά και τους πάνε μετά σε διάφορα σημεία στην Ελλάδα. Γίνεται μια προπαγάνδα έτσι και μια

39

“...Πριν πέσω να κοιμηθώ βάζω τον Κατσαρό...”

επαφή με την Ελλάδα. Τα περισσότερα παιδιά δένονται, όχι μόνο με την Ελλάδα, αλλά και μεταξύ τους, κι έρχονται από διάφορες πόλεις της Αμερικής. Κι έτσι βλέπεις ότι μετά από ένα, δύο, τρία χρόνια κάνουν συγκεντρώσεις μεταξύ τους αυτά τα παιδιά για να θυμηθούν πώς πέρασαν αυτόν τον καιρό εδώ στην Ελλάδα.

Ούτε μαθήματα υπάρχουν εκεί για ελληνική γλώσσα;

Αυτά μόνο αν γίνονται μέσα στις εκκλησίες. 'Έτσι έμαθα εγώ το ελληνικό αλφάβητο. Μετά απ' τα μαθήματα στο σχολείο μ' έστελναν δύο φορές την εβδομάδα για τρία τέταρτα-μισή ώρα σ' ένα κτίριο της ΧΑΝ κι είχαμε ένα δωμάτιο στο κτίριο, είμασταν 15-20 παιδιά, τρία τέσσερα σε κάθε τάξη, ο ένας δίπλα στον άλλον. Ο φάλτης της εκκλησίας έκανε μαθήματα και θυμάμαι έμαθα το αλφάβητο και άρχισα μια πρώτη γραμματική τότε. Και νομίζω ότι πολλά παιδιά στην Αμερική μαθαίνουν τα πρώτα ελληνικά τους, να μπορέσουν να γράψουν και λίγο να διαβάσουν, μέσα σε τέτοιες πρωτόγονες σχολές. Εγώ θυμάμαι, δεν ήθελα να πάω. Δε μ' άρεσε καθόλου. Αλλά ευτυχώς που τάμαθα γιατί τώρα μπορώ να διαβάζω.

Καλά, τώρα μιλάς και πολύ καλά. 'Έχεις καταπληκτικό λεξιλόγιο. Πού σπούδασες εκεί;

Σπούδασα στο πανεπιστήμιο του Ρότσεστερ. 'Έχουμε τέσσερα-πέντε πανεπιστήμια, αλλά πήγα στο μεγαλύτερο κι έκανα ιατρική και τώρα κάνω παιδιατρική. Και η ξεκούραση για μένα είναι ν' ακούω αυτή τη μουσική. Τελειώνω μια εφημερία, που είναι 30-35 ώρες στο πόδι χωρίς καθόλου ύπνο, και πριν πέσω να κοιμηθώ βάζω τον Κατσαρό που λέει ότι έχει μεγάλη «φθίση» και πονάει και λέω σε καταλαβαίνω τώρα, και πάω και κοιμάμαι.

«...Τα λόγια είναι από ένα τρομαχτικό 78 στροφών δίσκο «Ο ΜΠΑΡΜΠΑ ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΤΟ ΚΑΣΤΙΓΓΑΡΙ». Το Καστιγγάρι είναι το CASTLE GARDENS όπου φτάνουν οι μετανάστες στην Νέα Γιόρκη για έλεγχο επάνω στο Ellis Island. Ο δίσκος είναι της COLUMBIA (7036-F) και η ετικέττα γράφει

MIKE PATRINOS, Komikos

Synodia mandola

MADE AND PAT'D IN USA JAN 21, 1913

RE 16588 + 1702564

Ο πάππους μου έφτασε στο Καστιγγάρι το 1901. Έμαθε την γλώσσα και μεγάλωσε τα παιδιά του με τέτοιους δίσκους... και αυτοί τα παιδιά τους.

The dialogue and the situation of the record speak for themselves...».

Jim Palis

ΜΠΑΡΜΠΑ ΓΙΩΡΓΟΣ: Ωρέ τα πρόβατα στη στρούγγα, ωρέ.. άιντε μανούλα μου.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ: Hey, hey, hey, hey, hey. Shut up there. Shut up there. Keep a quiet.

ΜΠ.Γ.: Ωρέ εμένα χρένει;

ΑΣΤ.: Keep a quiet. It's too late now. People sleep now. It's after one.

ΜΠ.Γ.: Ωρέ, τι μου λέει; Ήρε ο διάδος τον πατέρα του, ο έρημος. Αχ, μανούλα μου, δεν είναι κανένας εδώ για να ξηγηθεί μαζί τους;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Ωρέ, σάμπως ακούω την φωνή του μπάρμπα μου; Μπάρμπα Γιώργο!

ΜΠ.Γ.: Ω, Κύριε ελέγησον. Ωρέ δεν έχω λιβάνι να λιβανίστω. Ο Καραγκιόζης είσαι μωρέ;

ΚΑΡ.: Ναι, μπάρμπα.

ΜΠ.Γ.: Όι μανούλα μου. Τι κάνεις εδώ μωρέ;

ΚΑΡ.: Να, δουλεύω μπάρμπα εδώ στο Καστιγγάρι και βγάνω τους μετανάστες όξω στην Νέα Γιόρκη.

ΑΣΤ.: Hey, listen here. Hey come over here, What is your name?

ΚΑΡ.: My name is Karaghiozis Karaghiozopapabouapas.

ΑΣΤ.: Eh, Karaghiozis, Karaghiozopapabouapas?

ΚΑΡ.: Yes sir.

ΑΣΤ.: Ask this man over there, what is his name.

ΚΑΡ.: Ηώς σε λένε, μπάρμπα;

ΜΠ.Γ. Γιώργο Μπλαστάρα.

ΚΑΡ.: His name Γιώργος Μπλαστάρας.

ΑΣΤ.: How do you spell it?

ΚΑΡ.: Ηώς γράφεσαι, Μπάρμπα;

ΜΠ.Γ.: Δεν ξέρω καλώς.

ΚΑΡ.: He don't know.

ΑΣΤ.: Ask what he comes in this country for.

ΚΑΡ.: Γιατί ήρθες εδώ, μπάρμπα; Σε ποιον ήρθες εδώ;

ΜΠ.Γ.: Ήρθα να πιάσω δουλειά, καλό μου.

ΚΑΡ.: Τι δουλειά;

ΜΠ.Γ.: Να φυλάω πρόβατα.

ΚΑΡ.: Για τσοπάνης ήρθες εδώ;

ΜΠ.Γ.: Γιάδε.

ΚΑΡ.: Χα, χα, χα, στο διάδολο. Ήχ, για τσοπάνης στην Αμερική. Πανάθεμα το γονιό σου. Έλα δω μπάρμπα. Θα σε βγάλω και θα πάμε στην Νέα Γιόρκη. Θα σου δώσω εγώ δουλειά.

ΜΠ.Γ.: Τι δουλειά θα μου δώσεις;

ΚΑΡ.: Έχω δυο κάρα, μπάρμπα. Θα σου το γιομήσω το ένα μπανάνες και θα πουλάς στο δρόμο.

ΜΠ.Γ.: Μα δεν ξέρω εγγλέζικα, καλό μου.

ΚΑΡ.: Άς μη ξέρεις. Όποιος σου λέει τίποτα εκεί να λες "three, four, five". Αιντε, πάμε μπάρμπα. Από δω έλα.

ΜΠ.Γ.: Έλα δω καλό μου, τ' είν' τούτο εδώ;

ΚΑΡ.: Να, ευτούνα οι μπανάνες είναι.

ΜΠ.Γ.: Ωρέ λεμόνια μακρουλά είν' τούτα εδώ!

ΚΑΡ.: Δεν είναι λεμόνια μπάρμπα, είναι μπανάνες. Εμπρός κάτσε συ φτου στην γωνιά και γω στην άλλη. "Three, four, five", να λες.

ΜΠ.Γ.: A, Three, four, five...

ΑΝΤΡΑΣ: I beg your pardon mister, where is the Pennsylvania Depot?

ΜΠ.Γ.: Three, four, five...

ΑΝΤΡΑΣ: This man must be crazy. He don't understand me.

ΓΥΝΑΙΚΑ: I beg your pardon mister, where is the Mc Calbon hotel?

ΜΠ.Γ.: Three, four, five...

ΓΥΝΑΙΚΑ: Oh, this man is crazy.

Η.Γ.: Three, four five. Three, four, five.

ΑΣΤ.: Hey, hey. Come on. Come on. Go ahead. Keep on moving. Keep on moving. Go ahead.

ΜΠ.Γ.: Ωρέ, τι με σπρώχνεις εδώ;

ΑΣΤ.: Go ahead. Keep on moving.

ΜΠ.Γ.: Ωρέ, τ' είν' τούτος δω με την ξυλάρα;

ΚΑΡ.: Είν' ο κλητήρας μπάρμπα.

ΜΠ.Γ.: Ωρέ, με βαράει με το ξύλο ο λωποδύτης. Με σπρώχνει. Μωρέ, εμένα σπρώχνεις;

ΑΣΤ.: Go on. Go on. Keep on moving. Go ahead (ΝΤΟΥΚ).

ΜΠ.Γ.: Όι. Fire. Ήρε ο διάδος τον πατέρα του. Πάει μου τόσπασε το πόδι. Ωρέ, εμένα βαράς έρημου; Για στάσου βρε να βγάλω τούτο το ξύλο από το φουσκάρο να σ' αρχίσω. Ωρέ, να, πάρει και τούτ' (ΝΤΟΥΚ), να και χείν' (ΝΤΟΥΚ), να και τούτ' (ΝΤΟΥΚ).

ΚΑΡ.: Βάρ' του μπάρμπα, βάρτου (ΝΤΟΥΚ, ΝΤΟΥΚ).

ΑΣΤ.: Ah, Oh, Stop! Hey, Stop! Stop!

ΜΠ.Γ.: Ωρέ, τι STOP, θα σε στουπήσω που να σ' πάρει ο διάδος τον πατέρα, έρμου!

Αντρέα
Χρονόπουλου

Θύμησες
και Σημειώσεις
ΤΑΣΟΥ ΧΑΛΚΙΑ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΠΟΠΕΙΡΑ

κέντρο διασκεδάσεως

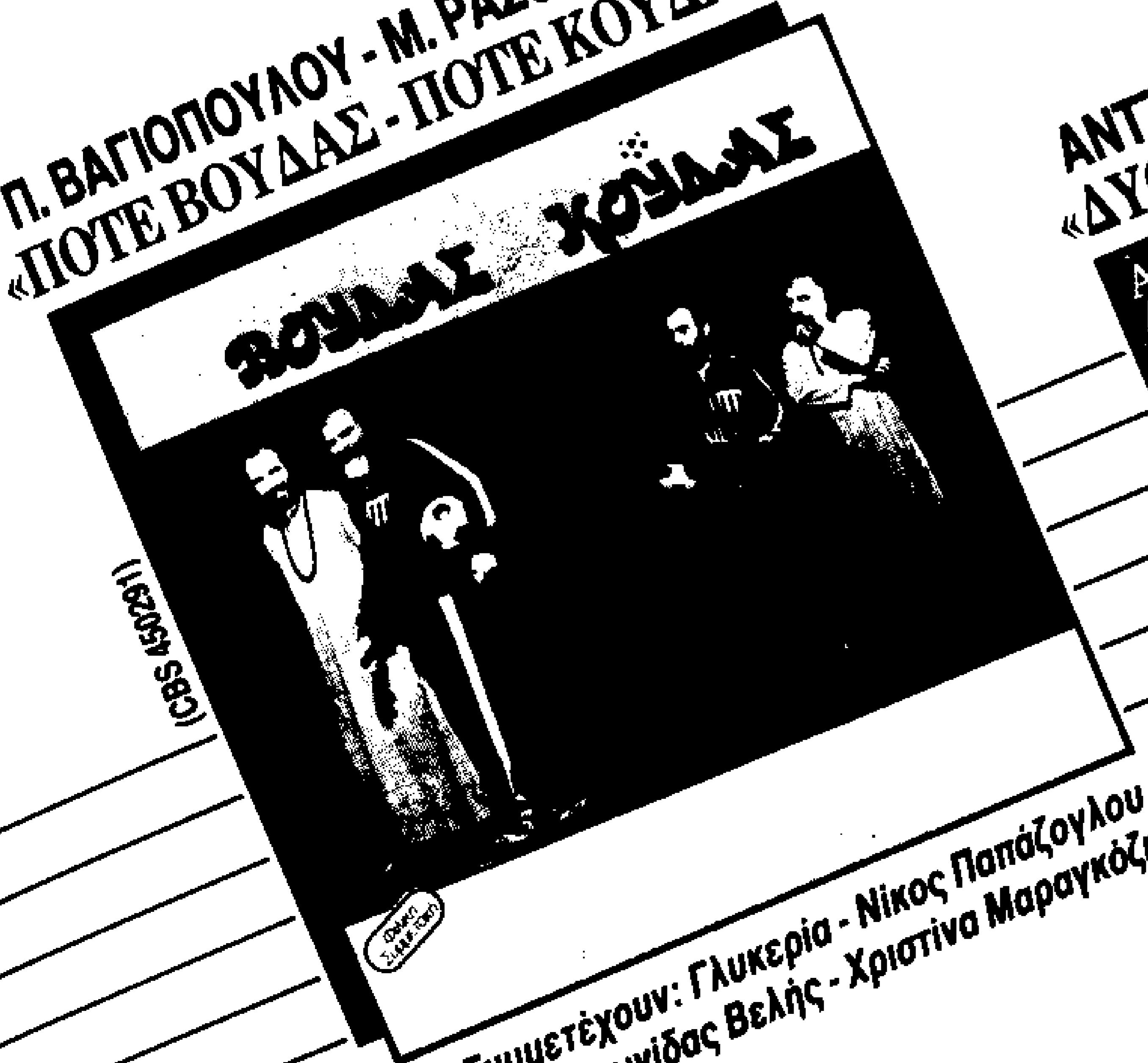

ρεμπέτικο και λαϊκό
πρόγραμμα

Νοταρά 34 και Δελληγιάννη, Εξάρχεια
τηλ. 8238630

ΑΠΟΛΑΥΣΤΕ ΛΑΪΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Π. ΒΑΓΙΟΠΟΥΛΟΥ - Μ. ΡΑΣΟΥΛΗ
«ΠΟΤΕ ΒΟΥΔΑΣ - ΠΟΤΕ ΚΟΥΔΑΣ»

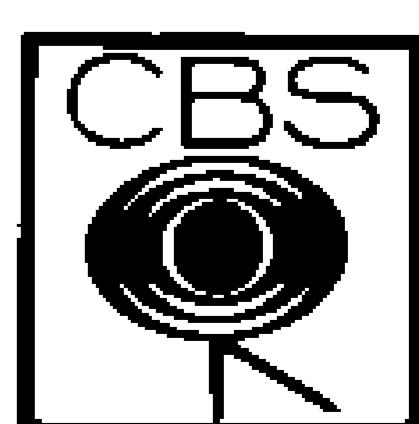

Συμμετέχουν: Γλυκερία - Νίκος Παπάζογλου
Λεωνίδας Βελής - Χριστίνα Μαραγκούλη

ΑΝΤΖΕΛΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
«ΔΥΟ ΦΩΝΕΣ»

σε δίσκους & κασέτες

αν βγείτε για σεργιάνι, περάστε κι απ' το

ΡΕΜΠΕΤΙΚΟ ΣΕΡΓΙΑΝΙ

Παιζουν:

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΡΙΝΗΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙ - ΜΠΟΥΖΟΥΚΙ
ΝΙΚΗ ΡΕΠΑΝΗ ΤΡΑΓΟΥΔΙ
ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΠΑΜΠΑΤΣΙΚΟΣ ΜΠΟΥΖΟΥΚΙ
ΗΛΙΑΣ ΓΙΑΝΝΕΝΑΣ ΚΙΘΑΡΑ
ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ ΑΚΚΟΡΝΤΕΟΝ
ΠΑΝΤΑΖΗΣ ΤΣΙΑΡΑΣ ΚΡΟΥΣΤΑ

ΚΑΘΕ ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΛΕΙΣΤΑ

ΠΛΗΡΗΣ ΚΟΥΖΙΝΑ
ΟΛΑ ΣΤΑ ΚΑΡΒΟΥΝΑ

ΛΕΩΦ. ΓΑΛΑΤΣΙΟΥ 11Α
ΤΗΛ. 2016.719 - 2285.168

AUTO

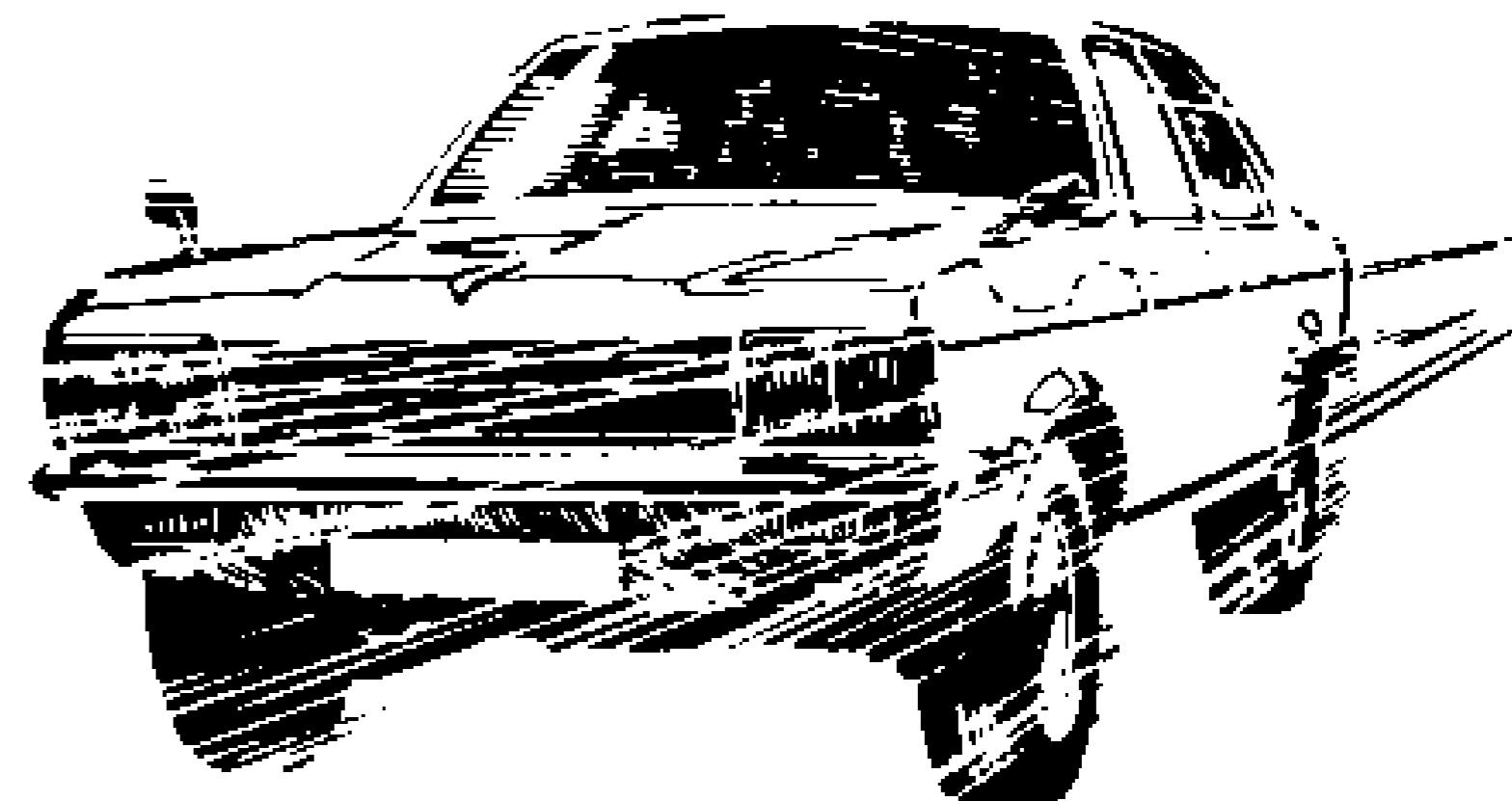
SERVICE

Θοδωρής Κηπώσης

Κλεοβουλου 33

N. Κόσμος

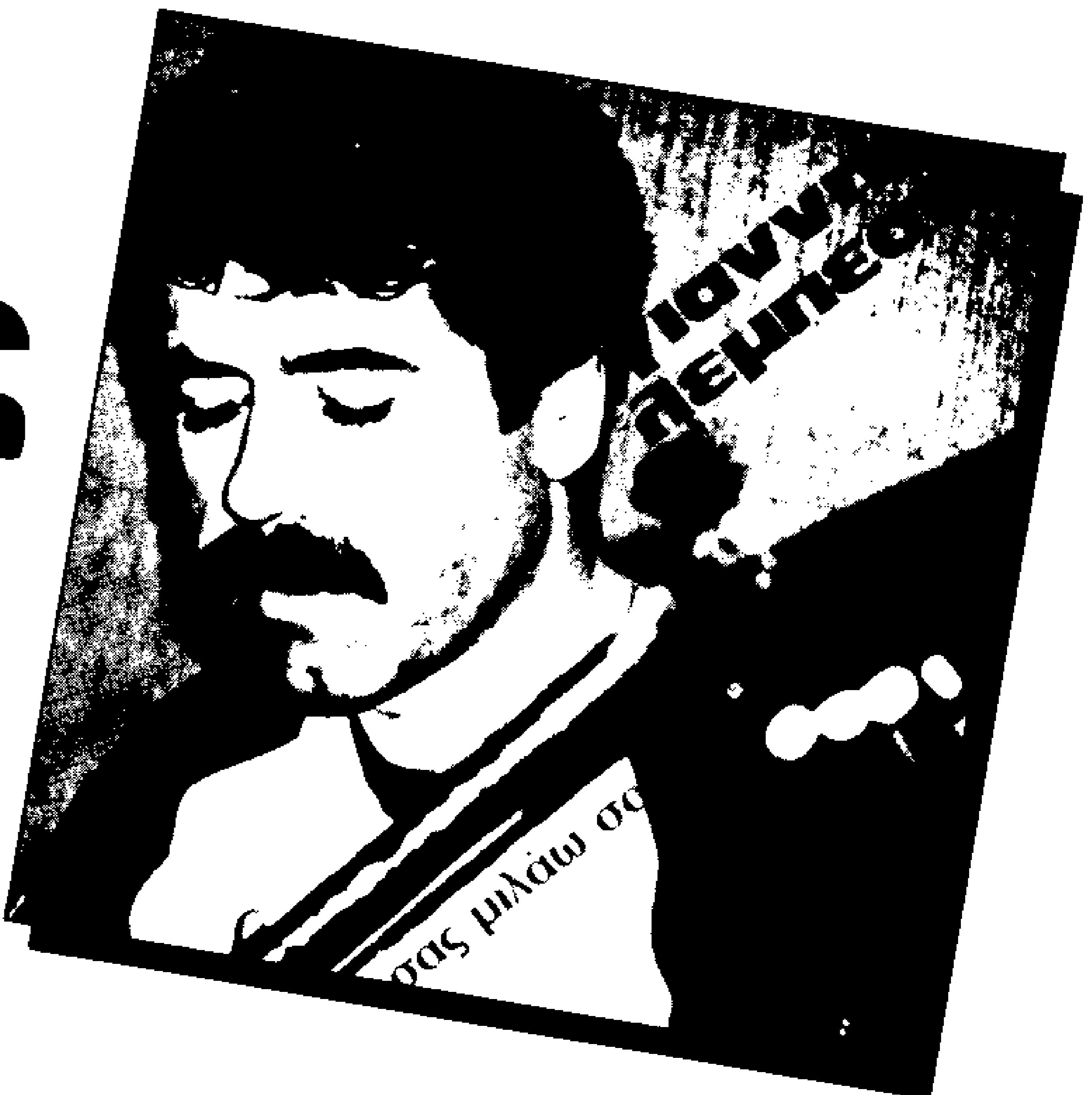
Τηλ. 9012.135

Γιάννης Λεμπέσης

σας μιλάω σοθαρά

Ο αληθινά λαϊκός δίσκος

σε δίσκους και κασέτες

Αροι
ΦΑΝΗΡΑ

τό ΠΟΝΤΙΚΙ

● νησιωτικά ● λαϊκά ● ρεμπετικά

Θέλετε ευδοκίμηση
στη βραδυνή σας έξοδο;
ελάτε στο ΠΟΝΤΙΚΙ και σίγουρα θα
το πετύχετε με αρωγούς τους
ΑΙΘΕΡΟΒΑΜΟΝΕΣ.

Αίθουσα 350 ατόμων για χορούς και Συνεστίασεις

● φαγητό ● ποτό ● ποικιλίες ● τιμές προσιτές
ΕΠΤΑΝΗΣΟΥ 9 & ΑΝΔΡΟΥ - Π. ΑΡΕΩΣ
ΚΥΨΕΛΗ ☎ 8232971

Πότο
Από 300 δρχ.

av
MOUSIKO CLUB

ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ
ZWONTANII MOUSIKI

GROUP
9 LEGS
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΙΝΟΓΙΑΝΝΗΣ (ΕΥΑ (ΤΡΑΓΟΥΔΙ)
ΜΙΚΗΣ ΜΙΧΟΣ (ΚΙΘΑΡΑ)
ΦΩΝΗΣ ΚΑΡΒΟΥΝΙΔΗΣ (ΜΠΑΣΟ)
ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ (ΠΛΗΚΤΡΑ)

ΣΟΛΩΜΟΥ 13-15 ΕΞΑΡΧΕΙΑ
ΤΗΛ. 36·42·051

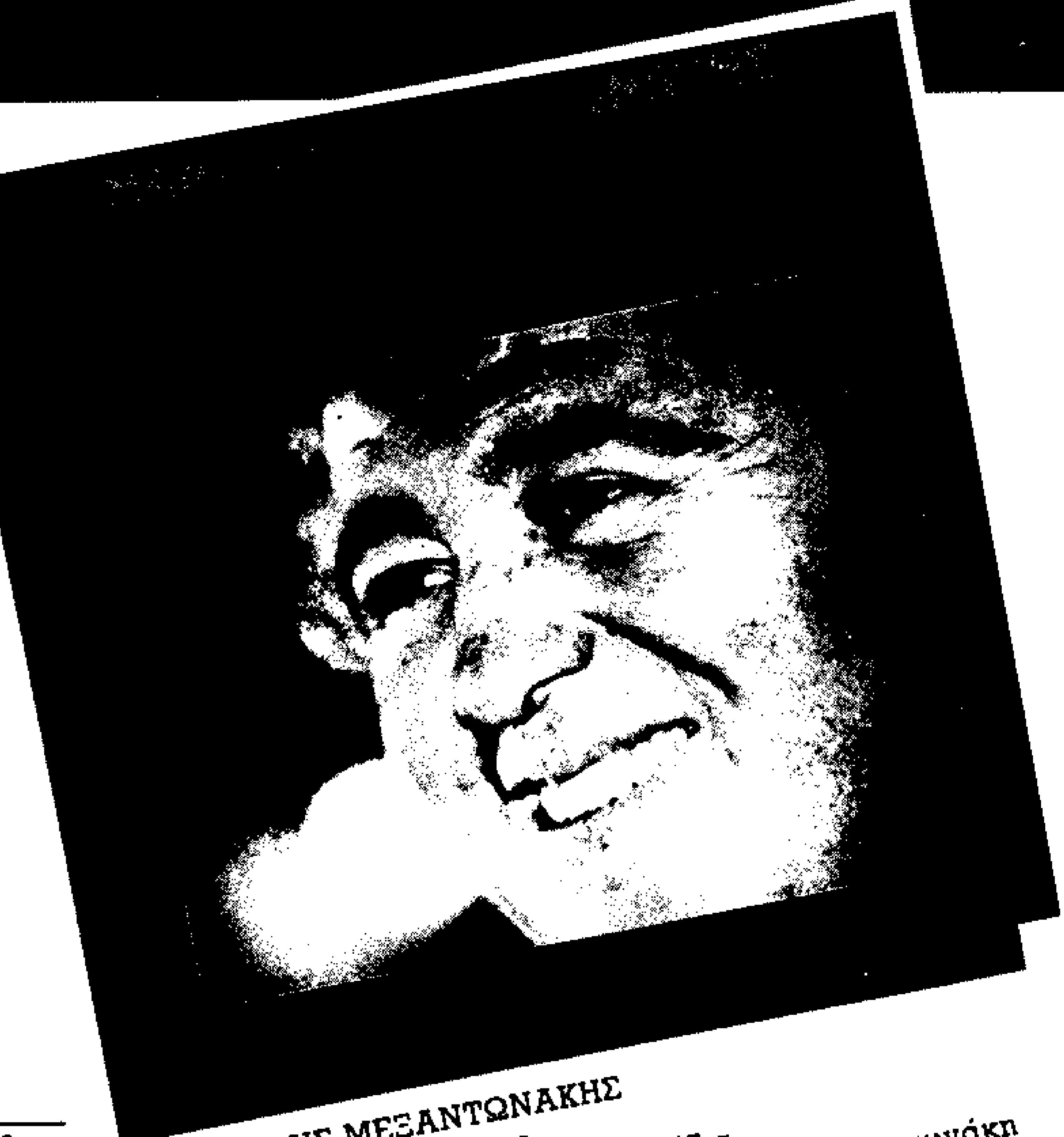
ΜΗ ΧΑΣΕΤΕ ΑΥΤΟΥΣ ΤΟΥΣ ΔΙΣΚΟΥΣ

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

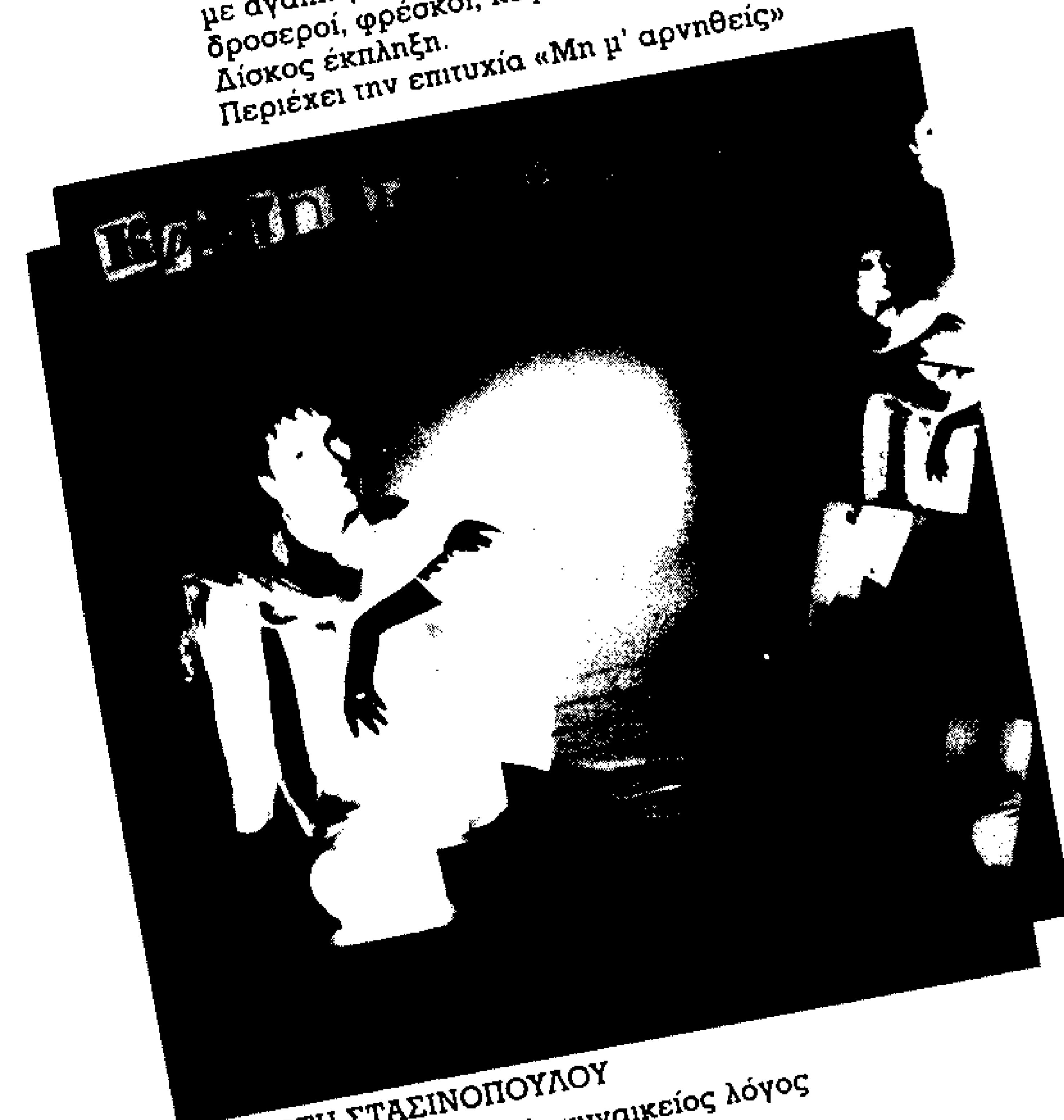
Νέο συγκρότημα
με αγάπη για το λαϊκό τραγούδι
δροσεροί, φρέσκοι, κεφάτοι.
Δίσκος έκπληξη.
Περιέχει τις επιτυχίες «Μη μ' αρνθείς»

Αρρή
ΦΛΗΡΕΑ

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΕΣΑΝΤΩΝΑΚΗΣ

Κλασικός λαϊκός δίσκος
Τραγουδισμένα με την ψυχή του Μανώλη Μεσαντωνάκη
που τον γνωρίσαμε από την Ομοθοδρομική Κομπανία

ΚΡΙΣΤΗ ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

Πρωτοπόρος ερωτικός γυναικείος λόγος
τρυφερός, χαρούμενος, νεανικός
γεμάτος ζωντάνια δίσκος
Περιέχει τις επιτυχίες: «Πτίσσω από Ηράκλειο»
«Καλοκαιράκι στην Ραμνούντα» και άλλες.

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠ' ΤΗ ΠΑΤΡΑ
ΑΧΑΡΝΩΝ 77

το λαϊκό μας τραγούδι,
Περιέχει τις επιτυχίες: «Μπύρες», «Φαντάρος»,
«Κι' όρως εγώ είμαι τρελλός», και άλλες.

με πολύ καθαρό πίκο (καθαρισμένα στην Αμερική)
Εξώφυλλο Γιάννη Τσαρούχη

5. ΝΑΥΣ II, από τον Βασίλη Νόνη
Βυζαντινά ενόργανα κρατήματα.
από αυθεντικές βυζαντινές παριτούρες του 15ου αιώνα

6. ΤΟ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΑΚΙ
Μάριος και Σταύρος, σε δέκα δικά τους
σύγχρονα νεανικά τραγούδια.
Μια παραγωγή του Λάμπρου Καρελά

7. ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠ' ΤΗ ΠΑΤΡΑ
Νέο

8. ΜΠΑΜΠΗΣ ΓΚΟΛΕΣ
ΡΕΜΠΕΤΙΚΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

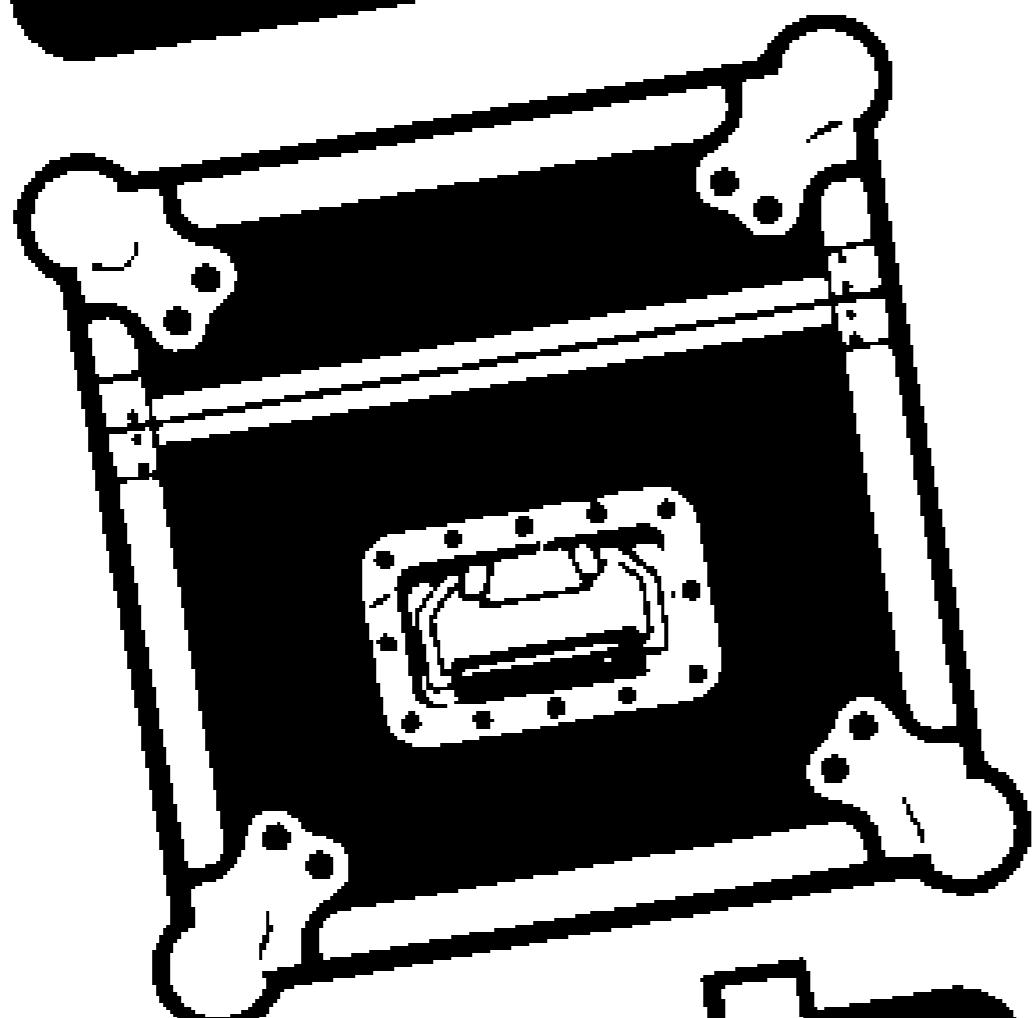
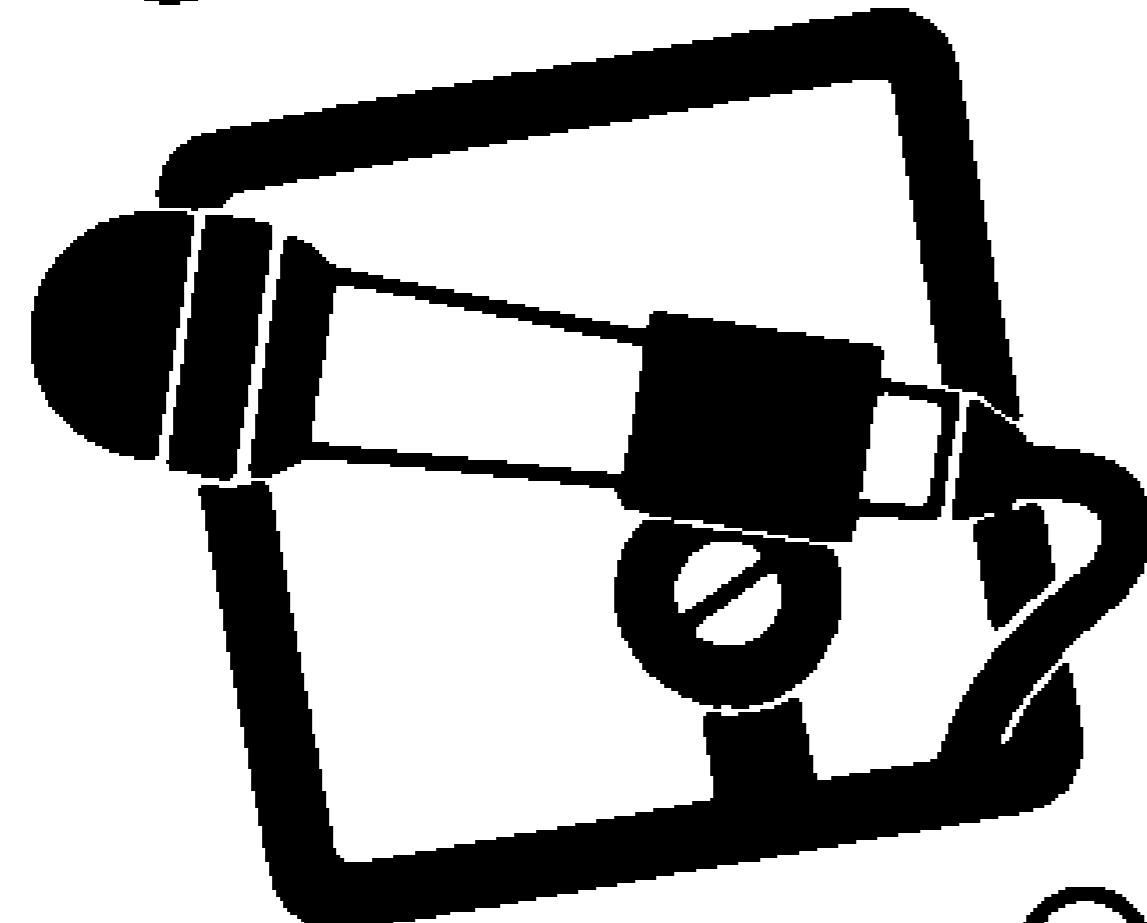
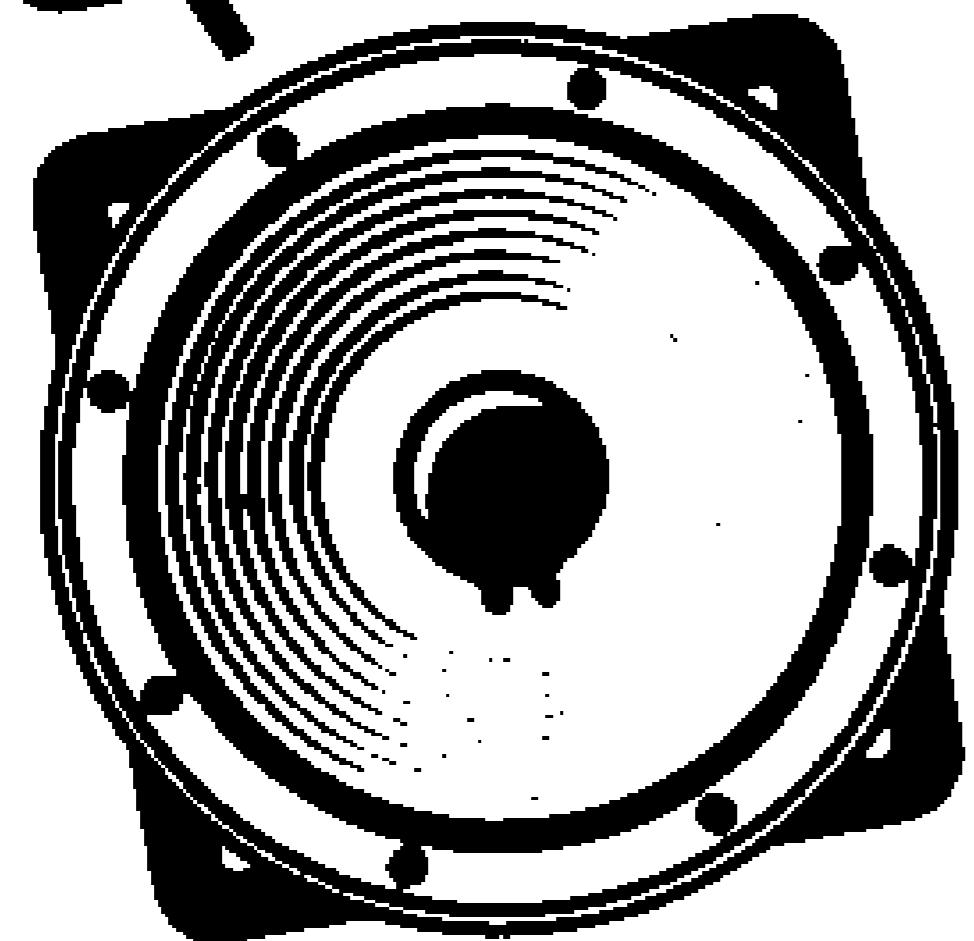
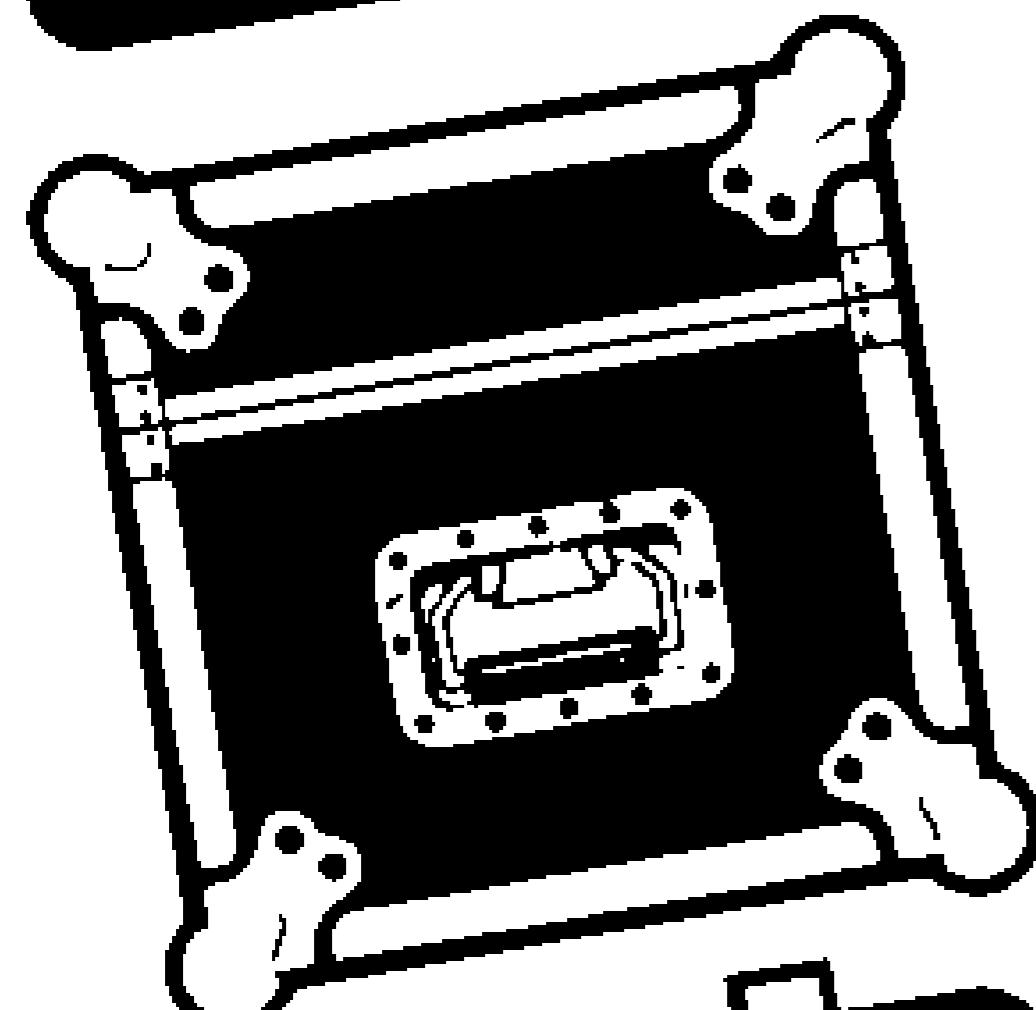
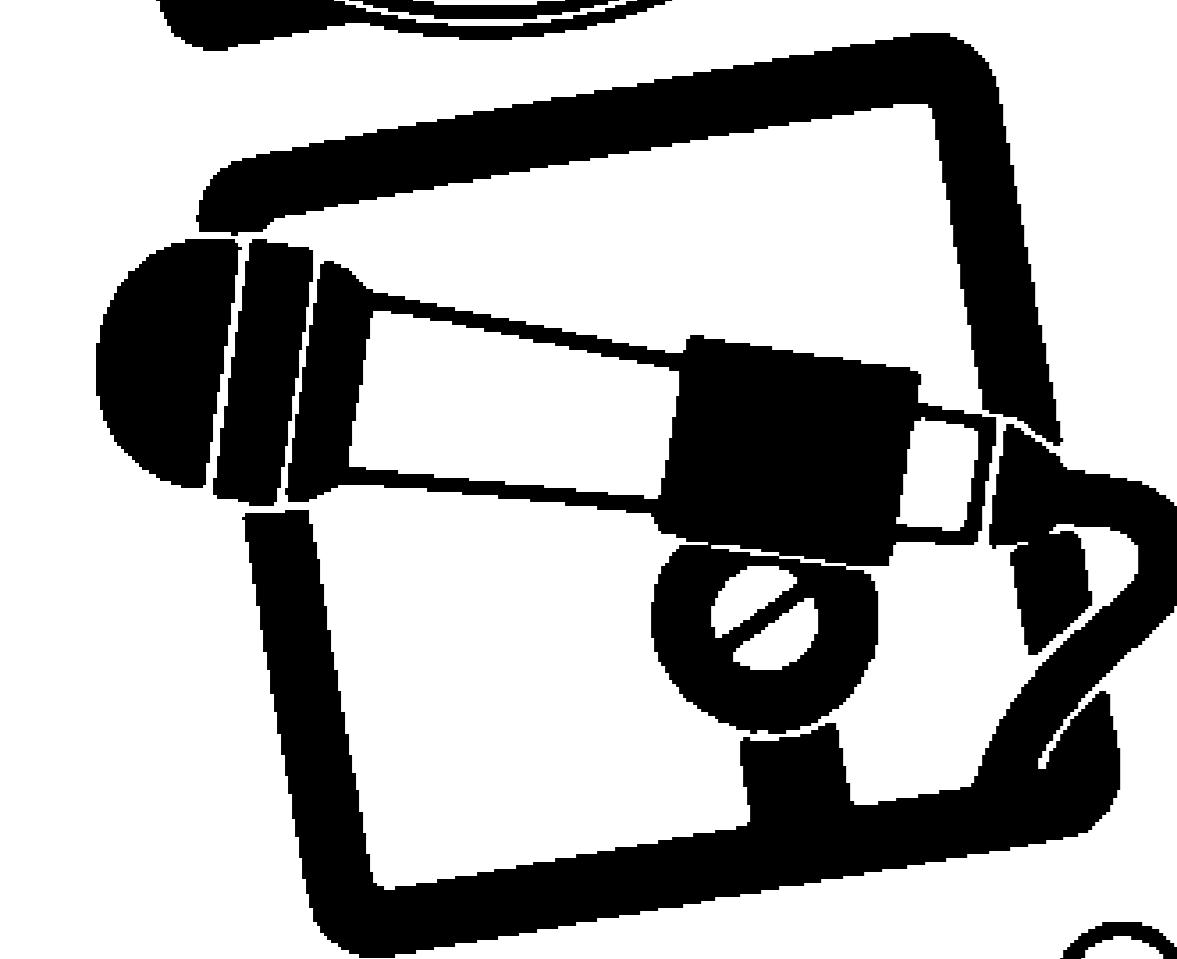
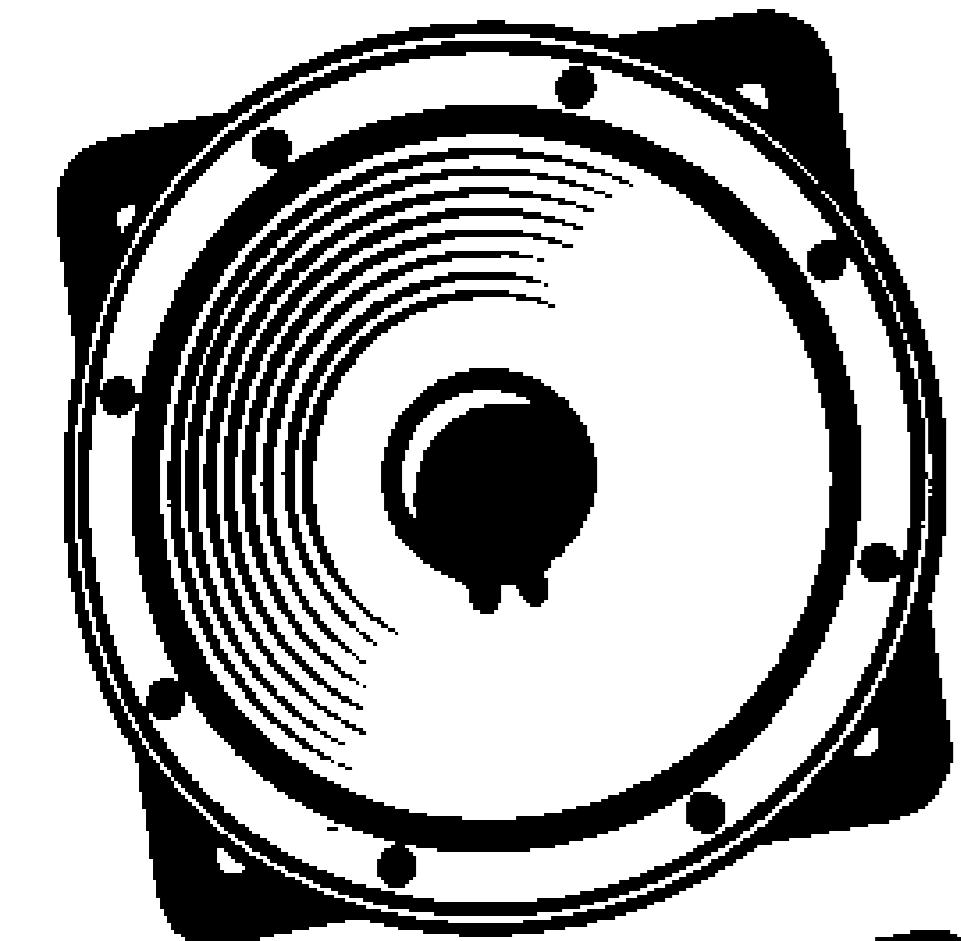
1. ΘΕΜΙΣ ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ
ΒΑΛΕ ΤΟ ΡΑΔΙΟ ΣΤΗΝ ΔΙΑΠΑΣΩΝ
Ακούστε αυτό το δίσκο... υπάρχει λόγος

2. ΝΙΚΟΣ ΑΒΑΓΙΑΝΟΣ
ΕΜΕΙΣ ΦΙΛΟΙ

Ένας δίσκος με τραγούδια αγάπης και μοναξιάς

3. ΤΟ ΚΑΝΟΝΑΚΙ Με τον Νίκο Σιεφανίδη
Έλληνες δεξιοτέχνες Νο 7
Με βιογραφικά, ιστορικά σκόλια
και μουσικές αναλύσεις

4. ΛΑΘΑΝΑΤΑ ΡΕΜΠΕΤΙΚΑ
Αυθεντικές πλούραφήσεις της Αμερικής
με τους Ρίτα Αμπαζή, Ρόζα Εσκενάζη, Μάρκο Βαμβακάρη
Δέλπα, Νούρο κ.αλ.

ΓΙΑ ΣΩΣΤΗ
ΗΧΗΤΙΚΗ
ΚΑΛΥΨΗ

gauss

ΜΕΓΑΦΩΝΑ

NEXO

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ
ΗΧΕΙΑ ΠΟΥ ΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ ΜΕ
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΗ

ΜΙΚΡΟΦΩΝΙΚΕΣ,
ΕΝΙΣΧΥΤΕΣ,
ΕΚΟΥΑΛΑΪΖΕΡ,
ΚΡΟΣΟΒΕΡ

Turbosound

Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ
ΣΤΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΗΧΕΙΟ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΧΡΗΣΗ

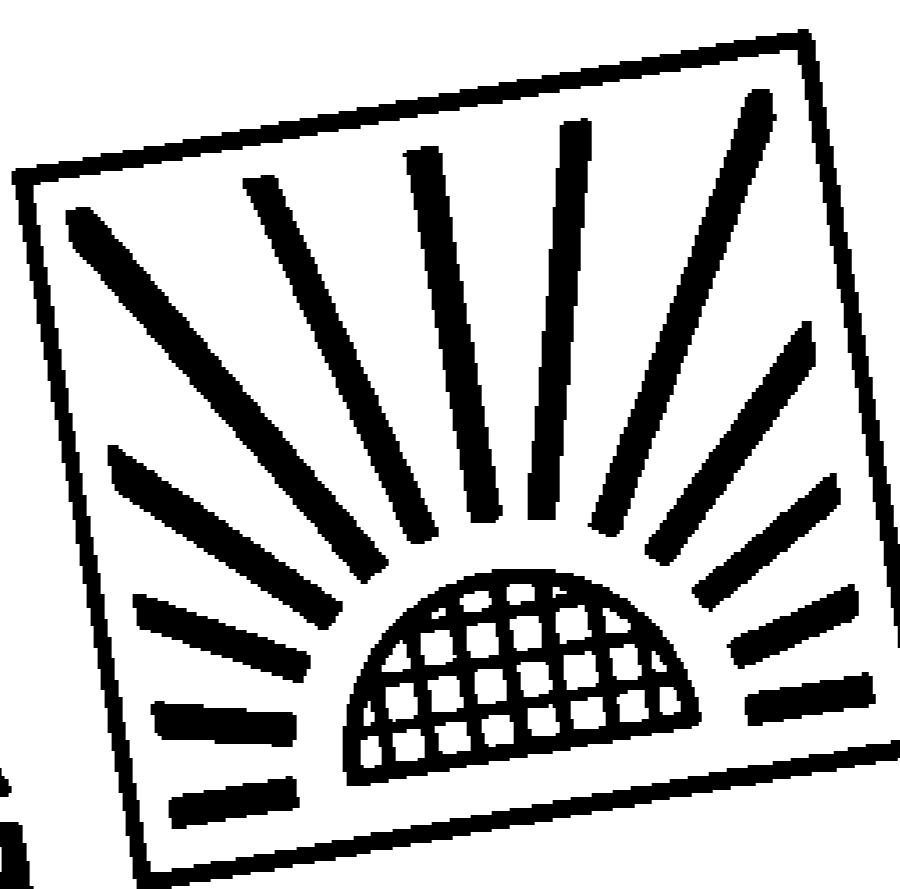
SAMSON

ΑΣΥΡΜΑΤΟ
ΜΙΚΡΟΦΩΝΟ
ΥΨΗΛΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ

renn fabrication

ΥΛΙΚΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ
FLIGHT CASE

CEREBRUM LIGHTING

ΦΩΤΙΣΜΟΣ

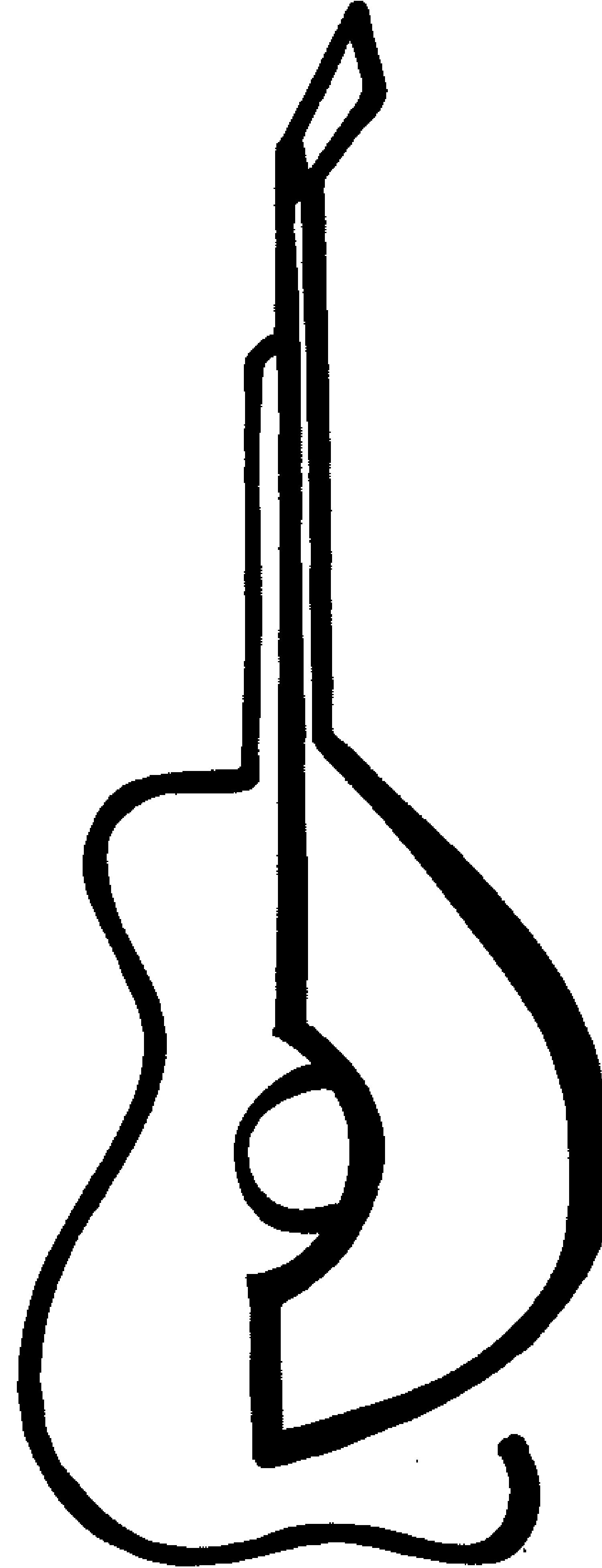
K. Κωνσταντινόπουλος & ΣΙΑ Ε.Ε.

ALPHA SOUND

Αθήνα: X. Τρικούπη 88, 106 80
Τηλ. 36.38.317 - 36.12.630, Tlx. 224094 ALFA GR

Θεσ/νικη: Καυταζόγλου 30, 546 39, Τηλ. 84.5957
Γιάννενα: N. Ζέρβα 40, 453, 32, Τηλ. 31.300

ταξιμι

ΙΟΡΔΑΝΗΣ (ΜΠΟΥΖΟΥΚΙ)
ΜΕΞΑΝΤΩΝΑΚΗΣ (ΤΡΑΓΟΥΔΙ)
ΓΙΑΝΝΑ (ΤΡΑΓΟΥΔΙ)
ΠΑΠΟΣ (ΜΠΟΥΖΟΥΚΙ)
ΜΗΤΣΟΣ (ΚΙΘΑΡΑ)
ΚΩΣΤΑΣ (ΑΚΟΡΝΤΕΩΝ)

ΙΣΑΥΡΩΝ 29 και ΧΑΡ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ τηλ. 3639919

A high-contrast, black and white portrait of a man's face. The lighting is dramatic, casting deep shadows on one side of his features while leaving the other side in bright relief. He has short hair and appears to be wearing glasses. His gaze is directed towards the right of the frame. The entire image is enclosed within a thick, solid black rectangular border.

三

88, 20, 91, 98, 1407

MENOV:1.800

The image shows a large, stylized, white, cursive-style font logo for "DODGE". The word "DODGE" is written in a flowing, handwritten script. Above the main word, there is a smaller, thin-lined outline of the word "DODGE" in a similar script style. The entire logo is set against a solid black background.

ΞΕΦΑΝΤΩΜΑ ΣΤΟ ΦΑΛΗΡΟ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 5 ΔΕΚΕΜΒΡΗ 9 μμ.

ΣΤΑΔΙΟ ΕΙΡΗΝΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΙΑΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΚΟΜΠΑΝΙΑ

ΛΕΩΝΙΔΑΣ

ΒΕΛΗΣ

ΤΑΣΙΑ

ΒΕΡΡΑ

ΑΝΝΑ

ΒΙΣΣΗ

ΒΑΓΓΕΛΗΣ

ΓΕΡΜΑΝΟΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ

ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

ΓΛΥΚΕΡΙΑ

ΝΙΚΟΣ

ΚΑΡΒΕΛΑΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ

ΜΗΛΙΩΚΑΣ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

ΜΗΤΡΟΠΑΝΟΣ

ΝΙΚΟΣ

ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ

και η

ΠΟΛΥ ΠΑΝΟΥ

ντέρι
τώρα και κάθε μήνα

ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ:

ΤΑΜΕΙΑ ΕΟΤ. ΣΤΑΔΙΟΥ 4

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΣΤΑΔΙΟ ΕΙΡΗΝΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΙΑΣ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ:

3221.459 - 3629.569